

Lovforslag nr. L 252. Fremsat den 26. marts 1992 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af merværdiafgiftsloven (Momsloven)

(Ændringer som følge af EF's indre marked m.v.)¹⁾

§ 1

I lov om merværdiafgift (Momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 140 af 26. februar 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Efter denne lovs bestemmelser svares der afgift til statskassen i alle led af den erhvervmæssige omsætning af varer og ydelser samt ved indførsel af varer fra steder uden for EF.

Stk. 2. Der svares ligeledes afgift ved erhvervelse af varer fra andre EF-lande, når sælgeren er en momsregistreret virksomhed, og erhververen er en afgiftspligtig virksomhed eller en offentlig institution m.v., jf. dog § 4, stk. 3. Dette gælder dog ikke for varer, der af sælgeren skal installeres her i landet, eller ved fjernsalg her til landet, jf. § 3, stk. 1, punkt f og h.

Stk. 3. Der svares altid afgift ved erhvervelse af nye transportmidler fra andre EF-lande.«

2. Overskriften til afsnit II affattes således:

»II. *Afgiftspligtige virksomheder*«

3. Efter overskriften til afsnit II indsættes:

»§ 2 a. Afgiftspligtige virksomheder er virksomheder, der driver selvstændig erhvervsaktivitet med afsætning af varer og tjenesteydelser. Som afgiftspligtig virksomhed anses tilige levering af nye transportmidler til andre EF-lande.«

4. I § 3, stk. 1, indsættes efter punkt e:

»f. Den, der her til landet sælger varer fra andre EF-lande ved fjernsalg. Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varerne direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en køber, der ikke skal svare afgift efter § 1, stk. 2.

g. Den, der leverer nye transportmidler til andre EF-lande.

h. Udenlandske virksomheder, der leverer varer her til landet, når varen installeres eller monteres af virksomheden eller for dens regning her i landet.«

5. I § 4 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Den, hvis omsætning ved fjernsalg her til landet hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 280.000 kr., skal ikke svare afgift efter § 3. Der skal dog altid svares afgift ved fjernsalg af punktafgiftspligtige varer.

Stk. 3. Virksomheder m.v., der er omfattet af § 1, stk. 2, men ikke er omfattet af § 3, og som har erhvervet varer fra momsregistrerede virksomheder i andre EF-lande, skal ikke svare afgift, når den samlede værdi af erhvervelserne hverken i det løbende eller det foregående kalenderår overstiger 80.000 kr. Der skal dog altid svares afgift af punktafgiftspligtige varer og nye transportmidler.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

6. § 5, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv nr. 91/680, EF-Tidende 1991, L 376.

»Den, der efter § 3, jf. § 4, stk. 1, 2 og 4, skal svare afgift, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder.«

7. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Virksomheder m.v., der skal svare afgift efter § 1, stk. 2, men ikke er omfattet af § 3, skal anmelde virksomheden og indbetale afgift til de statslige told- og skattemyndigheder. Den, der erhverver nye transportmidler fra et andet EF-land, skal tilsvarende anmelde erhvervelsen og betale afgift heraf. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse, opgørelse og afregning af afgiften.

§ 5 b. Virksomheder, der efter § 4, stk. 1, 2 og 4, ikke skal svare afgift, kan vælge at lade virksomheden registrere, jf. § 5.

Stk. 2. Virksomheder m.v., der efter § 4, stk. 3, ikke skal svare afgift, kan vælge at lade virksomheden anmelde, jf. § 5 a.

Stk. 3. Registrering efter stk. 1 og anmeldelse efter stk. 2 skal omfatte en periode på mindst to kalenderår.«

8. § 6, stk. 1, affattes således:

»Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter virksomheder, der afsætter ydelser vedrørende fast ejendom, som er undtaget fra afgiftspligten efter § 2, efter anmodning kan registreres (frivillig registrering).«

9. § 7, stk. 2, punkt a, affattes således:

»a. De afgifter i henhold til andre afgiftslove, der er opkrævet af tidligere omsætningsled, eller som svares i forbindelse med indførsel fra steder uden for EF, eller ved erhvervelse af varer fra andre EF-lande, eller som det påhviler virksomheden at betale i forbindelse med den pågældende omsætning.«

10. I § 8, stk. 1, 4. pkt., ændres »fra udlandet« til: »fra steder uden for EF«.

11. § 12, stk. 1, affattes således:

»Den afgiftspligtige omsætning omfatter ikke:

- 1) Levering af varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EF-land, når erhververen er registreret for

moms eller for EF-erhvervelse i det andet EF-land. I overensstemmelse med EF's regler herom kan leverancer i lignende tilfælde holdes uden for den afgiftspligtige omsætning.

- 2) Levering af nye transportmidler til andre EF-lande.
- 3) Levering af varer, der af virksomheden eller af en køber, som ikke er registreret her i landet, eller for disses regning udføres til steder uden for EF, og ydelser, der præsteres i udlandet.
- 4) Arbejdsydelser på varer, som efter behandlingen bliver transporteret til et sted uden for EF af virksomheden eller af en aftager etableret uden for EF.
- 5) Projekteringsarbejde m.v. vedrørende bygninger og anden fast ejendom beliggende i udlandet.
- 6) Nødvendigt udstyr, der leveres til brug om bord i luftfartøjer og skibe i udenrigsfart (bortset fra sportsfly og lystfartøjer), samt ydelser, der præsteres for sådanne luftfartøjer og skibe.
- 7) Salg og udlejning af luftfartøjer og af skibe på 5 registertons brutto og derover, bortset fra sportsfly og lystfartøjer.
- 8) Reparations-, vedligeholdelses- og installationsarbejder på de af nr. 7 omfattede luftfartøjer og skibe og disses faste udstyr samt de af den pågældende virksomhed i forbindelse hermed leverede materialer.
- 9) Ydelser i forbindelse med indførsel af varer fra steder uden for EF, såfremt sådanne ydelser indgår i beskatningsgrundlaget ved pålæggelse af afgiften, jf. § 29. Det samme gælder ydelser, herunder transportydelser m.v., der er direkte knyttet til transport af varer, omfattet af proceduren for intern eller ekstern fællesskabsforsendelse.
- 10) Salg af aviser, som normalt udkommer med mindst ét nummer månedligt.«

12. I § 13, stk. 7, ændres »§ 17, stk. 1 og 2« til: »§ 17, stk. 1 og 3«.

13. Efter § 13 indsættes som nyt afsnit:

»V A. Opgørelse af den afgiftspligtige erhvervelse

§ 13 a. En virksomheds afgiftspligtige erhvervelse i en afgiftsperiode opgøres som den

samlede afgiftspligtige værdi for de i perioden omfattede leverancer. Til den afgiftspligtige erhvervelse medregnes ikke leverancer, der er afgiftsberigtiget i et andet EF-land.

Stk. 2. Faktureringstidspunktet anses som leveringstidspunkt, for så vidt faktureringen sker inden den 15. i måneden efter leveringen.«

14. I § 14 indsættes efter »den afgiftspligtige omsætning«: »eller af den afgiftspligtige erhvervelse«.

15. § 15, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Den udgående afgift i en afgiftsperiode er afgiften af virksomhedens afgiftspligtige omsætning og erhvervelse i perioden, jf. afsnit V og V A.«

16. § 15, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Den indgående afgift i en afgiftsperiode er:

- 1) den afgift, der i perioden er faktureret til virksomheden af dens leverandører,
- 2) den afgift, der efter § 29 påhviler varer, som virksomheden i perioden har indført fra steder uden for EF, og
- 3) den afgift, der efter § 1, stk. 2, påhviler varer, der i perioden er erhvervet fra et andet EF-land.«

17. I § 17 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ved levering af varer, der er omfattet af § 12, stk. 1, nr. 1, skal der på fakturaen tillige anføres leverandørens og modtagerens momsregistreringsnummer.«

Stk. 2–11 bliver herefter stk. 3–12.

18. I § 17, stk. 8, som bliver stk. 9, indsættes i 1. pkt. efter »undlades«: », bortset fra ved salg af nye transportmidler og ved fjernsalg til andre EF-lande« og i 2. pkt. efter »der anmoder om faktura«: », jf. dog stk. 2«.

19. I § 17, stk. 10, som bliver stk. 11, ændres »stk. 9« til: »stk. 10«.

20. Efter § 17 indsættes:

»§ 17 a. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om, at registrerede virksomheder, der leverer varer til andre EF-lande, skal udarbejde lister over sådanne leverancer m.v.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om gebyr for erindringsskrivelser vedrørende virksomhedernes indsendelse af lister.«

21. § 18, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Registrerede virksomheder skal til dokumentation af den indgående afgift kunne fremlægge fakturaer (afregningsbilag), der opfylder forskrifterne i § 17, stk. 1, jf. stk. 5 og 8, eller de statslige told- og skattemyndigheders meddelelser om størrelsen af den afgift, der efter § 29 påhviler varer, som virksomheden har indført fra steder uden for EF, eller fakturaer for erhvervelser fra andre EF-lande med anførelse af leverandørens og modtagerens momsregistreringsnummer.«

22. I § 19, stk. 1, ændres »§ 4, stk. 1« til: »§ 4, stk. 1 og 3«.

23. I § 20, stk. 1, § 22, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3, ændres »20 dage« til: »15 dage«.

24. I § 20, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysninger på angivelsen, herunder fastsætte regler for angivelser via edb.«

25. § 22 a, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Virksomheder med kvartalet som afgiftsperiode skal uanset § 20, stk. 2, anvende kalendermåneden som afgiftsperiode og indsende angivelse samt indbetale afgiften senest 15 dage derefter, når:

- 1) virksomheden ikke har indbetalt skyldig afgift for en afgiftsperiode senest 3 uger efter sidste rettidige indbetalingsdag, og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr.,
- 2) virksomheden for en af de forudgående 3 afgiftsperioder ikke har indbetalt skyldig afgift, som anført i nr. 1, og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr., og
- 3) virksomheden ikke indbetaler skyldig afgift inden 10 hverdage fra modtagelsen af en erindringsskrivelse fra de statslige told- og skattemyndigheder, hvorved virksomheden underrettes om, at den ved fortsat manglende betaling pålægges forkortet afgiftsperiode og angivelses- og indbetalingsfrist efter dette stykke.

Stk. 3. Den forkortede afgiftsperiode efter stk. 2 skal anvendes med virkning fra den 1. i den kalendermåned, hvor 10-dages fristen, jf. stk. 2, nr. 3, udløber. Afgiften for en tidligere afgiftsperiode, hvor afgiften endnu ikke er angivet og indbetalt, skal angives og indbetales samtidig med afgiften for den første forkortede afgiftsperiode.

Stk. 4. Virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m.v., skal uanset § 28 indsende angivelse og indbetale afgift senest den 15. i den tredje kalendermåned efter afgiftsperioden, når:

- 1) virksomheden ikke har indbetalt skyldig afgift for en afgiftsperiode senest 3 uger efter sidste rettidige indbetalingsdag, og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr.,
- 2) virksomheden for en af de forudgående 3 afgiftsterminer ikke har indbetalt skyldig afgift, som anført i nr. 1, og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr., og
- 3) virksomheden ikke indbetaler skyldig afgift som anført i stk. 2, nr. 3.

Stk. 5. Virksomheder, der indfører varer fra steder uden for EF, skal uanset § 29 betale afgiften kontant ved varens angivelse til fortoldning, når:

- 1) virksomheden ikke har indbetalt skyldig afgift for en afgiftsperiode senest 3 uger efter sidste rettidige indbetalingsdag, og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr.,
- 2) virksomheden inden for de sidste 12 måneder har været i restance mindst 2 gange med mere end 50.000 kr., og
- 3) virksomheden ikke indbetaler skyldig afgift som anført i stk. 2, nr. 3.

Stk. 6. Reglerne i stk. 2, 4 og 5 om forkortet afgiftsperiode m.v. finder anvendelse, uanset om virksomheden har angivet, men ikke indbetalt afgiftsbeløbet. Reglerne finder endvidere anvendelse, hvis virksomheden ikke har angivet afgiftsbeløbet, og afgiftsskylden er blevet foreløbigt fastsat af de statslige told- og skattemyndigheder, men beløbet ikke er blevet indbetalt.

Stk. 7. Virksomheder, der stiller sikkerhed for et beløb svarende til det højeste afgiftstilsvaret inden for den seneste 12 måneders periode, skal uanset stk. 2, 4 og 5 ikke anvende forkortet afgiftsperiode m.v. Sikkerheden skal stilles for mindst 1 år, hvori der ikke må opstå nye restancer. Hvis der efter sikkerhedsstillelsen opstår en ny restance, overføres virksom-

heden til forkortet afgiftsperiode m.v. efter stk. 2, 4 og 5.

Stk. 8. Virksomheder, der efter stk. 2, 4 og 5 er overført til forkortet afgiftsperiode m.v., kan føres tilbage til sædvanlig afgiftsperiode m.v., såfremt virksomheden i en 12 måneders periode ikke har været i restance i mere end 7 dage med et beløb over 50.000 kr. Virksomheder i restance kan dog ikke overføres til sædvanlig afgiftsperiode m.v.

Stk. 9. De statslige told- og skattemyndigheder kan i andre tilfælde end fastsat i stk. 2, 4 og 5 forkorte en virksomheds afgiftsperiode og fristen for indsendelse af angivelse og indbetaling af afgift, hvis virksomheden ikke har indbetalt afgift rettidigt, eller virksomhedens indehaver er i restance vedrørende andre registreringsforhold. Det samme gælder, hvis en virksomheds indehaver ved eksekution er fundet ude af stand til at betale sin gæld, hvis indehaveren har standset sine betalinger eller er under frivillig akkord eller likvidation, eller hvis virksomheden er et aktieselskab, og dette er under likvidation efter reglerne om insolvente selskaber. Ligeledes gælder dette for en virksomhed, hvis indehaverens bo er under konkursbehandling eller tvangsakkordforhandling, eller hvis indehaverens dødsbo behandles efter kapitel III i lov om skifte af dødsbo og fællesbo.

Stk. 10. De statslige told- og skattemyndigheder kan under ganske særlige omstændigheder fritage en virksomhed for forkortet afgiftsperiode m.v., hvis der er indgået en betalingsordning, som virksomheden overholder.

Stk. 11. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om opkrævning af et gebyr pr. afgiftsperiode for virksomheder, der er omfattet af stk. 2 og 4.«

26. Overskriften til afsnit XI affattes således:

»XI. Afgift af indførsel fra steder uden for EF«

27. § 29 affattes således:

»§ 29. Af varer, der indføres fra steder uden for EF eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, svares der afgift i forbindelse med ankomsten her til landet. Såfremt varerne befinder sig under en ordning vedrørende intern eller ekstern fællesskabsforsendelse eller henføres under en oplagsordning, aktiv forædling

m.v. eller midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, svares der dog først afgift, når varen opfører med at være under en af disse ordninger. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8.

Stk. 2. Afgiften udgør 22 + 3 pct. af toldværdien tillagt eventuel told og andre afgifter, der skal betales i forbindelse med indførslen, bortset fra afgiften efter denne lov. I værdien medregnes de forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v., der påløber indtil varernes første bestemmelsessted her i landet.

Stk. 3. Der er afgiftsfrihed ved indførsel af varer:

- 1) I samme omfang og under samme betingelser som fastsat for toldfrihed efter toldlovens §§ 18, 19 og 25, samt hvor toldskyld ikke opstår efter § 87.
- 2) I overensstemmelse med EF's regler herom. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af afgiftsfriheden.

Stk. 4. Varer kan indføres afgiftsfrit, såfremt tilsvarende leverancer her i landet af sådanne varer foretaget af afgiftspligtige virksomheder ville være fritaget for afgift.

Stk. 5. Der er afgiftsfrihed ved indførsel af varer, når varen af importøren leveres til et andet EF-land, og leverancen kan holdes uden for den afgiftspligtige omsætning efter § 12, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 6. Varer, som har været midlertidigt udført til steder uden for EF, og som genindføres efter reparation, forarbejdning, tilpasning, omdannelse eller bearbejdning, kan af de statslige told- og skattemyndigheder på nærmere fastsatte vilkår tillades afgiftsberigtiget med 22 + 3 pct. af omkostningerne, heri indbefattet forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v., ved den uden for EF foretagne forarbejdning og lign., tillagt eventuel told og andre afgifter som anført i stk. 2.

Stk. 7. Skatteministeren kan i tilfælde, hvor betingelserne for toldgodtgørelse efter toldlovens § 54 er opfyldt, yde afgiftsgodtgørelse i samme omfang som toldgodtgørelse. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse, hvor det er åbentbart, at forudsætningerne for afgiftsfrihed har foreligget ved indførslen.

Stk. 8. De statslige told- og skattemyndigheder kan på nærmere fastsatte vilkår tillade forhandlere af bøger, tidsskrifter, noder og fri-

mærker at indbetale afgiften af brevpostfor-sendelser indeholdende de nævnte varer månedlig. Indbetaling skal ske på grundlag af en særlig afgiftsangivelse inden udgangen af den følgende måned. Tilsvarende tilladelse kan i særlige tilfælde gives for andre forsendelser indeholdende tidsskrifter.«

28. Efter § 29 indsættes som overskrift til nyt afsnit:

»XI A. Afgift af visse ydelser«

29. § 29 b, stk. 1, affattes således:

»Der skal svares afgift af kørsel af den i § 2, stk. 3, punkt f, 2. pkt., nævnte art, som udføres med busser indregistreret i udlandet.«

30. Efter § 29 b indsættes:

»§ 29 c. Der skal i overensstemmelse med EF's regler herom svares afgift her i landet af transport af varer og hertil knyttede ydelser inden for EF. Tilsvarende gælder for formidling af transportydelser og hertil knyttede ydelser.«

31. Efter § 29 c indsættes som overskrift til nyt afsnit:

»XI B. Bestemmelser vedrørende erhvervelse«

32. Efter overskriften til afsnit XI B indsættes:

»§ 29 d. Følgende erhvervelser af varer fra andre EF-lande er fritaget for afgift:

- 1) Erhvervelser, hvor tilsvarende leverancer foretaget af afgiftspligtige virksomheder her i landet ville være fritaget for afgift.
- 2) Erhvervelser, hvor indførsel af tilsvarende varer ville være fritaget for afgift efter § 29.

Stk. 2. Transaktioner, der efter denne lov anses som levering af en vare her i landet, skal anses som erhvervelse af varer fra andre EF-lande.

Stk. 3. Reglerne i denne lov vedrørende den indenlandske omsætning gælder tilsvarende for erhvervelse af varer fra andre EF-lande, medmindre andet er anført.

Stk. 4. I overensstemmelse med EF's regler herom svares der afgift af varer, der kommer fra andre EF-lande i andre tilfælde end nævnt i § 1, stk. 2 og 3.«

33. § 31, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til efter tilsvarende regler som fastsat i stk. 1 og 2 at foretage eftersyn i forbindelse med anmeldelsespligtige erhvervelser, jf. § 5 a.«

34. I § 31 indsættes efter stk. 3:

»Stk. 4. Det i stk. 1 og 3 nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.«

35. I § 32, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Forsikringselskaber skal på begæring give de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger i forbindelse med kontrollen efter § 31, stk. 3.«

36. § 35, stk. 1, affattes således:

»Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen eller kontrollen med udbetalinger efter §§ 23, 30 a og 39 a.
- 2) Overtræder § 5, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., eller stk. 5, § 5 a, § 10, stk. 3, § 12, stk. 5, 2. pkt., § 13, stk. 4, 2. pkt., § 17, stk. 1, 2, 3, 6, 7, 10 eller 12, § 18, stk. 3, § 19, § 20, stk. 1, § 22 a, stk. 2, 3, 4 eller 5, § 27, 2. pkt., § 28, stk. 1, § 31, stk. 2, 3 eller 4, § 32, stk. 1, 2 eller 3, eller § 33, stk. 4, 2. pkt.
- 3) Undlader at efterkomme et efter § 3, stk. 2, eller § 9, stk. 1, meddelt påbud.
- 4) Tilsidesætter vilkår, som er fastsat i henhold til § 2, stk. 4 og 5, § 4, stk. 4, og § 12, stk. 2.
- 5) Overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter denne lov, eller forsøger herpå.«

37. I § 35, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.«

38. I § 37, stk. 2, udgår »§ 37,«.

39. § 37, stk. 4, punkt c, affattes således:

»c. Spørgsmål om omfanget af de i § 12, stk. 1, nr. 7 og 10, og § 29, stk. 4, omhandlede fritagelser.«

40. § 38 affattes således:

»§ 38. Med steder uden for EF sidestilles med hensyn til bestemmelserne i denne lov Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn.«

41. Efter § 38 indsættes:

»§ 38 a. Ved punktafgiftspligtige varer forstås i denne lov de varer, der er omfattet af EF's fælles regler om punktafgiftspligtige varer.

§ 38 b. Skatteministeren kan i overensstemmelse med EF's regler bestemme, at der skal svares afgift af salg om bord på skibe, fly eller tog i trafikken mellem Danmark og andre EF-lande.«

42. I § 39, stk. 2, udgår »ved indkøb«.

43. I § 39 indsættes efter stk. 3:

»Stk. 4. Humanitære organisationer m.v., der udfører varer til steder uden for EF, får godtgørelse af den afgift, som er betalt for varerne. Skatteministeren fastsætter de nærmere bestemmelser herom.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1993, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 25, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Forkortet afgiftsperiode m.v. efter denne bestemmelse stk. 2-7 kan dog tidligst få virkning for afgiftsperioder, der udløber efter den 1. januar 1993. Afgiftsperioder, for hvilke sidste rettidige indbetalingsdag er inden den 20. november 1992, medregnes ikke til de i bestemmelsens stk. 2, nr. 2, og stk. 4, nr. 2, nævnte forudgående afgiftsperioder/afgiftsterminer. De i bestemmelsens stk. 5, nr. 2, nævnte restancer for importoms kan tidligst vedrøre indførslen efter den 1. januar 1993.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler til gennemførelse af loven, herunder de fornødne overgangsbestemmelser.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning.

Lovforslaget bringer den danske momslovgivning i overensstemmelse med de ændrede momsregler, der skal gælde i EF's indre marked fra 1. januar 1993. Reglerne herom er fastsat i EF-Rådets direktiv 91/680.

Målet for det indre marked, der skal træde i kraft den 1. januar 1993, er at sikre fri bevægelighed for blandt andet varer inden for Fællesskabet. Der er ikke told på varer fra andre EF-lande, men hidtil har den interne EF handel mellem medlemslandene været underkastet en række toldprocedurer ved grænsepassage.

Opkrævningen af importmoms og eksport med 0 i momssats har sikret, at momsprovenuet tilfaldt det land, hvor varerne forbruges. I EF's nye momsordning, der skal gælde fra 1. januar 1993, er dette fastholdt, og eksport til andre EF-lande sker fortsat til 0-sats. Derimod ophæves importmomsen for den interne EF-handel.

Importmomsen har ikke været en endelig afgift for langt hovedparten af importen, der foregår gennem momsregistrerede virksomheder. Momsregistrerede virksomheder har kunnet få godtgjort importmomsen i forbindelse med den normale momsangivelse, men godtgørelsen har været forsinket i forhold til opkrævningen. I gennemsnit har forsinkelsen været på 50 dage for byvirksomheder med positivt tilsvær. Afskaffelsen af EF-importmomsen vil således give virksomhederne en likviditetsgevinst, og forrentningen heraf svarer til i gennemsnit ca. 0,3 pct. af importværdien fra EF-lande. Det vil således marginalt blive billigere at importere, men denne konkurrenceevnevirkning skal ses i sammenhæng med, at importmomsen også afskaffes i de andre EF-lande ved import fra Danmark, således at konkurrenceevneeffekten netto er meget beskeden.

Når momsregistrerede virksomheder kan importere uden moms, vil der ved førstegangssalg i forbrugslandet blive opkrævet forbrugslandets momssats.

Udover at importen kan foregå gennem momsregistrerede virksomheder, kan importen foregå gennem ikke-momsregistrerede virksomheder, herunder offentlige institutioner samt direkte til husholdningerne.

Import af varer til brug i ikke-momsregistrerede virksomheder vil fortsat principielt blive belastet af hjemlandets momssatser, men momsen vil ikke længere blive opkrævet i forbindelse med procedurer tilknyttet grænsepassagen, men ved særlige periodiske angivelser.

Forbrugerne kan indføre varer fra andre EF-lande ved selv at medbringe varerne som rejsegods.

Hidtil har der været rejsegodsrestriktioner i form af, at der skal betales moms ved indførsel fra andre EF-lande, hvis varernes værdi oversteg bestemte beløbsgrænser. Disse beløbsgrænser falder væk ved bortfald af rejsegodsrestriktionerne, idet der dog fortsat skal betales moms ved køb af nye køretøjer fra andre EF-lande. Endelig kommer den situation, hvor en borger på egen regning og risiko erhverver en vare i et andet EF-land og selv står for transporten. Disse tilfælde vil give et vist begrænset provenutab, mens der modsat i mere beskedent omfang vil fremkomme et merprovenu ved, at andre EF-landes borgeres indkøb af varer i Danmark vil give danske momsindtægter.

Hvis varerne afsendes af en momsregistreret virksomhed i et andet EF-land til en dansk borger (fjernsalg), skal der fortsat betales dansk moms, hvis den udenlandske virksomheds handel med danske borgere (fjernsalgsordning) har et vist omfang. Ved mere sporadisk afsendelse af varer til danske borgere vil det være afsenderlandets momssats, der skal gælde.

Udover besparelsen for importørerne ved ikke længere at skulle udlægge importmoms rentefrit til den danske stat i 50 dage, jf. nedenfor, hvor der nærmere er redegjort for de statsfinansielle konsekvenser, indebærer afskaffelsen af importmomsen således et vist provenutab ved private husholdningers indførsel, bortset fra indførsler under fjernsalgsordningen, samt ved forskellige tekniske justeringer af

momsreglerne. Dette provenutab er ikke medregnet under provenuvirkningerne, idet der samtidig er fremsat forslag om nedsættelse af afgifterne på grænsehandelsvarerne øl og vin. Disse nedsættelser er fastsat således, at grænsehandelen ved ophør af rejsegodsrestriktionerne fra 1. januar 1993 ikke samlet vil stige, men snarere falde. De positive provenuvirkninger ved mindre grænsehandel med øl og vin skønnes således at være mindst lige så store som provenutabet ved mindre moms fra borgernes indkøb i andre lande af større enkeltvarer. De positive virkninger af mindre grænsehandel med øl og vin er heller ikke medregnet i provenuoversigten for forslaget herom, der samtidigt er fremsat.

Virkeliggørelsen af det indre marked har således væsentlig mindre provenumæssige konsekvenser, end der oprindeligt var lagt op til. For den erhvervs-mæssige udenrigshandel mellem virksomheder vil momsforskelle ved den vedtagne EF-ordning heller ikke i det indre marked påvirke handelsstrømmene. Danmark kan således fastholde den nuværende moms, idet det eneste formelle krav til momssatsen i det indre marked er, at den skal være over 15 pct. Det vurderes, jf. ovenfor, at momsforskellene ikke vil give anledning til alvorlige grænsehandelsvanskeligheder, da grænsehandelen samlet set enten vil være uændret eller snarere faldende, når man tager hensyn til de samtidige nedsættelser af øl- og vinafgifterne, også når rejsegodsrestriktionerne bortfalder undtagen for tobak og spiritus.

Ved vedtagelsen af dette forslag og de samtidig fremsatte forslag om nedsættelse af afgifterne på øl og vin samt tilpasningen af dieselaftgiften til EF-niveau vil de provenumæssigt væsentlige tilpasninger af forbrugsafgifter til EF's indre marked 1. januar 1993 være tilendebragt.

Lovforslaget indeholder også en stramning af kredittiderne for momsregistrerede virksomheder, herunder en standardisering af reglerne for anvendelse af forkortet afregning for dårlige momsbetalere.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte forslag om afkortning af kredittiderne i en række afgiftslove (registreringsafgift af motorkøretøjer, ansvarsforsikringsafgift, afgift af glødelamper, gramfonplader, lystfartøjsforsikringsafgift og lønsumsafgift). Set i sammenhæng er de to lovforslag provenuneutrale.

Momsordningen kaldes i direktiv 91/680 for en overgangsordning og gælder i princippet til 31. december 1996, men gyldighedsperioden forlænges automatisk, indtil EF's Ministerråd med énstemmighed har vedtaget et andet system.

EF's momsregler er reguleret i Rådets direktiv nr.

77/388 EFT 1977 (6. momsdirektiv), L 145, som senest ændret ved direktiv 91/680.

2. De væsentlige konsekvenser af ordningen for EF-handel.

a) For momsregistrerede virksomheder sker beskattningen ligesom i dag i bestemmelseslandet.

Importmomsen falder bort. Dette sker på baggrund af, at hele fortoldningsproceduren, som importmomsen er en del af, ophører for EF-handelen. Fremover vil beskattning af varer, der erhverves fra andre EF-lande, ske i forbindelse med momsangivelsen.

b) En række virksomheder vil af deres EF-indkøb m.v. blive beskattet på tilsvarende måde som momsregistrerede virksomheder. Det drejer sig om virksomheder, der ikke har nogen momspligtig omsætning (f.eks. en tandlæge) eller offentlige myndigheder m.v. Disse virksomheder skal anmeldes, såfremt de erhverver varer for 80.000 kr. eller derover i et andet EF-land.

Ved køb af visse punktafgiftspligtige varer (mineralolie, alkoholholdige drikkevarer samt tobaksvarer) skal virksomheden dog altid betale moms her i landet.

c) Virksomheder, der ved fjernsalg fra andre EF-lande sælger varer til private m.v. i Danmark, er som hovedregel forpligtet til at lade sig registrere i forbrugslandet (her i landet) og sælge med dansk moms.

Denne forpligtelse består dog ikke, hvis det drejer sig om andre varer end de nævnte punktafgiftspligtige, og virksomheden sælger for under 280.000 kr. årligt til Danmark.

Danske virksomheder, der sælger til private i andre EF-lande, skal tilsvarende betale moms i modtagerlandet, hvis salget overstiger en bestemt omsætningsgrænse i det pågældende land.

Virksomheder, der har et mindre salg til et andet EF-land, kan dog altid vælge at lade sig registrere i det pågældende land evt. ved en fiskal repræsentant i modtagerlandet. Herved bliver de momsmæssigt ligestillet med virksomhederne i det pågældende EF-land.

d) Salg af nye transportmidler over en vis størrelse skal altid beskattes i forbrugslandet. Dette gælder også, når køberen selv henter køretøjet.

e) Private rejsende kan som nævnt uden værdimæssige grænser rejse ud og købe varer pålagt moms i andre EF-lande til eget forbrug. Private i EF vil også kunne sende varer til hinanden, så længe det ikke har erhvervs-mæssig karakter, uden at varen bliver pålagt moms i Danmark.

- f) Momsregistrerede virksomheders salg til andre momsregistrerede virksomheder i EF, vil kunne ske uden moms ligesom i dag.
- g) Momskontrollen med EF-handel vil fremover ske som et led i virksomhedskontrollen. Samarbejdet mellem EFs skatte- og afgiftsmyndigheder vil blive intensiveret.

På momsangivelsen vil der blive krævet enkelte oplysninger om EF-handel.

Virksomheder skal herudover kvartalsvis oplyse om deres salg til andre momsregistrerede virksomheder i EF.

Det administrative samarbejde sker i dag inden for rammerne af Rådets direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem EF-landenes kompetente skatte- og afgiftsmyndigheder.

For at udbygge samarbejdet er der vedtaget en Rådsforordning nr. 218/92 af 27. januar 1992 om administrativt samarbejde inden for momsområdet. Denne forordning medfører, at der automatisk pr. periode udveksles visse momsoplysninger om transaktioner inden for EF.

- h) Momsovergangsordningen vedrører både nye og brugte varer. Der er således ikke nogen særordning for brugte varer.

Der forhandles dog i EF i øjeblikket om vedtagelse af et direktivforslag om brugte genstande, kunstgenstande, antikviteter og samlerobjekter med henblik på ikrafttrædelse 1. januar 1993. Lovforslag herom vil i givet fald blive fremsat i den kommende folketingsssamling.

3. Afkortning i afregningsperiode og kredittider.

Væksten i skatte- og afgiftsrestancerne til det offentlige i de senere år giver regeringen anledning til alvorlige overvejelser. På afgiftsområdet vedrører langt hovedparten af restancerne moms. I de senere år er restancerne for moms og afgifter steget fra ca. 3,5 mia. kr. ved udgangen af 1987 til over 6 mia. kr. ved udgangen af 1990. En stor del af restancerne er reelt uerholdelige. Over 1 mia. kr. af det årlige momstilsvær må anses for uerholdeligt.

I de senere år er der taget adskillige initiativer med henblik på at modvirke stigningerne i restancerne og tabene på uerholdelige fordringer. Det må dog konstateres, at initiativerne ikke har været tilstrækkelige til at hindre en fortsat vækst. Der er en vis udskiftning i restancemassen. Der afdrages konstant på restancerne, men tilgangen har været større.

På momsområdet skønnes det, at der i forbindelse med den gældende ordinære betalingsfrist den 20. i den anden måned efter kvartalet går henved 2 mia. kr. i restance, hvoraf halvdelen vedrører momsskyld, der er angivet, men ikke betalt, og den anden halvdel

vedrører momsskyld, der hverken er angivet eller betalt, og hvor told- og skatteregionen ved en såkaldt foreløbig fastsættelse har skønnet det skyldige momsbeløb. Det er erfaringen, at typisk ca. halvdelen af restancetilgangen for et givet kvartal er afdraget inden en måned, samt at ca. 2/3 er afdraget inden 2 måneder. Resten afdrages senere i et vist omfang, men en stor del bidrager til en permanent stigning i restancerne, hvoraf en vis del må anses for uerholdelig og før eller siden afskrives som sådan.

Generelt kan det sjældent betale sig for virksomheder at overskride sidste rettidige betalingsdato for moms. Den ikke fradragsberettigede morarente er 1,3 pct. pr. påbegyndt måned efter forfaldsdatoen, der typisk ligger 20 dage før sidste rettidige betalingsdato. Udover de tilfælde, hvor der måtte være tale om simpel forglemmelse, er momsrestancer således udtryk for en manglende betalingsvilje eller -evne, og en stramning af morarentereglerne vil næppe have større betydning.

De forholdsvist store restancer på momsområdet skal blandt andet ses i sammenhæng med kreditfristerne. For byvirksomheder opgøres momsen ved køb og salg for et kvartal ad gangen. Efter udløbet af kvartalet har virksomhederne yderligere 50 dages kredit med betaling. Der udestår således ved rettidig betaling i gennemsnit 95 dages optjent, men endnu ikke afregnet moms. Beløbet varierer gennem kvartalet og svarer umiddelbart før sidste rettidige betalingsdato til 140 dages optjent moms. Da det yderligere gælder, at virksomheder med kreditvanskeligheder ofte har svært ved at købe og måske tvinges til at sælge, vil momsen for sådanne virksomheder være uforholdsmæssig stor. Statens risiko for tab er tilsvarende stor.

Man vil derfor kunne modvirke tendensen til vækst i restancerne og tab på disse ved en nedsættelse af momsvirksomhedernes kredittid.

I forbindelse med omlægningen af arbejdsmarkedsbidraget til tillægsmoms er den effektive kredittid for moms/arbejdsmarkedsbidrag blevet reduceret. Engangsbetalingsvirkningen var således på ca. 2,6 mia. kr. Da forkortelse af kredittider vil tendere imod at blive væltet over i højere priser i samme omfang som en normal forhøjelse af momsen, foreslår regeringen kun en begrænset nedsættelse af kredittiden i momsloven. Kortere afgiftsperioder end kvartalet vil øge virksomhedernes told- og skatteregionernes omkostninger til administration, og væsentlige nedsættelser af kreditfristen vil øge belastningen i spidsbelastningsperioder for revisorer og regnskabscentre m.fl., der udarbejder momsregnskaber for flere virksomheder.

Det skal yderligere bemærkes, at hovedparten af danske virksomheder betaler momsen rettidigt og ikke kommer i restance.

For dårlige momsbetalere indeholder den gældende momslov en bestemmelse, der bemyndiger de statslige told- og skattemyndigheder til at sætte virksomheder, der gentagne gange har undladt at betale moms rettidigt, på kortere afgiftsperiode og kortere betalingsfrist end de almindeligt gældende. Ordningen benyttes i relativt lille omfang, jf. at momsindtægterne fra disse virksomheder udgjorde 117 mill. kr. i 1991.

Regeringen foreslår på denne baggrund en begrænset forkortelse af den almindelige angivelses- og betalingsfrist for moms med 5 dage således, at denne for byvirksomheder bliver den 15. i anden måned efter afgiftsperioden. For landbrugsvirksomheder foreslås en tilsvarende forkortelse af angivelses- og betalingsfristerne. Hermed vil den almindelige betalingstermin for moms blive den 15. i en måned, altså samtidig med den tilstræbte betalingsfrist for punktafgifter, hvor regeringen ved afgiftsændringerne pr. 1. juli 1991 forkortede betalingsfristen fra ultimo måneden efter salgsmåneden til den 15. for øl, vin og mineralvand. Regeringen vil samtidig med dette lovforslag tilsvarende begrænse kredittiden for en række andre forbrugsafgifter.

Regeringen foreslår yderligere, at kriterierne for, at dårlige momsbetalere kan overføres til forkortet afregning, standardiseres og lovfæstes. Virksomheder, der to gange inden for 12 måneder kommer i restance i mere end 3 uger med et beløb over 50.000 kr, skal anvende en forkortet afregningsperiode, hvis de yderligere har siddet en skriftlig advarsel overhørig.

Virksomheder på forkortet afregning vil få mulighed for at komme på normal afregning igen enten ved at stille sikkerhed eller ved i et år at have undgået alvorlige restancer.

Told- og skatteregionerne skal herudover fortsat have mulighed for at sætte dårlige momsbetalere på forkortet afregning, f.eks. når der er tale om større momsskyld, eller hvis en erhvervsdrivende starter ny virksomhed efter at være kommet på forkortet afregning for en gammel.

For byvirksomheder vil den forkortede afregningsperiode bestå af en afgiftsperiode på 1 måned og en angivelses- og betalingsfrist på 15 dage. Den udestående optjente, men endnu ikke angivne og betalte momsskyld svarer da i gennemsnit til 30 dages salg og vedrører højst 45 dage mod normalt 135 dage efter vedtagelse af den foreslåede almindelige forkortelse af kredittiden med 5 dage.

For landbrugsvirksomheder vil den standardiserede forkortede afregningsperiode bestå af en afgiftsperiode på uændret 6 måneder, men med angivelse og betaling af skyldig moms inden 75 dage, mens virksomheden ved normal afregning skal betale halvdelen af et halvårs moms henholdsvis 165 og 255 dage efter afgiftsperiodens udløb. Told- og skatteregionerne vil fortsat have mulighed for at benytte en yderligere afkortet afregningsperiode for landbrugsvirksomheder.

Virkningen af forslaget om strammere kredittid for dårlige momsbetalere vil være, at virksomheder, der i et vist omfang er betalingsduelige, vil opprioritere afdrag og betaling af momsskyld. Mens leverandører og kreditgivere i øvrigt typisk har ydet kreditten efter en nærmere kreditvurdering, er dette normalt ikke tilfældet for momskredit, hvor der yderligere er tale om, at virksomhederne fungerer som indbetalere af moms, opkrævet af andre virksomheder eller i sidste instans fra husholdningerne m.v.

Ud over den præventive virkning i form af, at virksomhederne i større udstrækning end i dag vil bestræbe sig på at nedbringe momsrestancerne, vil forslaget bevirke, at de udestående momsbeløb for virksomheder, der i praksis har vist sig som dårlige momsbetalere, og som er overført til forkortet afregning, vil blive af mindre omfang. Statens tab på uerholdelig moms-gæld vil således kunne reduceres, idet told- og skatteregionerne hurtigere end i dag vil kunne inddrive skyldige momsbeløb.

4. Administrative konsekvenser.

Det skønnes, at forslaget umiddelbart vil medføre éngangsudgifter for de statslige told- og skattemyndigheder på 18,5 mill. kr. Herudover skal der til systemudvikling af opkrævningssystemer bruges 6,5 mill. kr. til at sikre edb-understøttelse af administrationen. De årlige driftsudgifter for de statslige told- og skattemyndigheder skønnes til 1 mill. kr. Udgifterne vil blive afholdt inden for Skatteministeriets budget.

Forslaget vedrører ændringer som følge af EF's indre marked m.v. Indførelsen af det indre marked vil medføre et væsentligt reduceret personaleforbrug for de statslige told- og skattemyndigheder.

Som følge af den integrerede løsning af told- og afgiftsopgaverne i forbindelse med import og eksport, er det imidlertid ikke muligt at specificere virkningen for personaleforbruget for hver enkelt opgave, der ændres eller bortfalder.

Det samlede reducerede personaleforbrug for de statslige told- og skattemyndigheder som følge af EF's indre marked kan, med de kendte forudsætninger, opgøres til 340 årsværk. Heri er der taget hensyn

til såvel bortfald af opgaver som tilgang af nye opgaver. Dette forslags nr. 25 om afkortet kredittid vil dog medføre et ressourceforbrug på ca. 35 årsværk af de 340 årsværk, indtil fuld edb-understøttelse er etableret.

Det reducerede personaleforbrug vil bidrage til udmøntningen af den personalepolitiske aftale om en samlet reduktion af personalestyrken i Skatteministeriet med 1450 årsværk i årene 1990-1993.

5. Provenumæssige konsekvenser.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte forslag om afkortning af kredittider i visse afgiftslove. Der henvises også til indledningen af de almindelige bemærkninger.

Importmomsen opkræves på baggrund af oplysningerne i fortoldningsbegæringen. Der afleveres en fortoldningsbegæring ved hver indførsel. I medfør af de toldprocedurer for EF-handel, der er foreslået for overgangsordningen, vil fortoldningsbegæringen ved intern EF-handel blive afskaffet fra 1993.

Importmomsen pålægges al vareindførsel bortset fra skibe og fly fra udlandet. Importmomsgrundlaget omfatter også told og andre afgifter opkrævet ved fortoldning samt indførslerne fra fastlandssoklen i Nordsøen.

I 1991 var importmomsen ca. 45 mia. kr. svarende til et importmomsgrundlag på ca. 205 mia. kr. Af den samlede importmoms i 1991 vedrørte ca. 24 mia. kr. import fra EF og ca. 21 mia. kr. import fra andre lande. Ved en importvækst på 13,5 pct. fra 1991 til 1993 og 25 pct. moms kan det for 1993 skønnes, at importmomsen bliver 58 mia. kr., heraf 31 mia. kr. vedrørende EF og 27 mia. kr. vedrørende andre lande.

Importmomsen er ikke en endelig momsindtægt. Langt hovedparten af importmomsen bliver senere godtgjort momsregistrerede virksomheder. Der forventes ingen ændringer af provenumæssig betydning for den del af importmomsen, der ikke godtgøres virksomhederne.

Ved bortfald af importmomsen vil indtægterne fra de almindeligt momsregistrerede virksomheder stige med det beløb, virksomhederne tidligere fik godtgjort i importmoms, men typisk med en vis forsinkelse. I det år, hvor EF-importmomsen bliver afskaffet, vil der derfor komme et engangstab.

Engangstabet vil blive registreret på tre forskellige måder:

- DAU (statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget).
- Kasseunderskuddet (betalinger, dvs. indtægter korrigeret for debitorforskydninger).
- Gennemsnitlig likviditetsforringelse for staten.

Målt på DAU vil engangstabet være på 1/4 af den importmoms, der tidligere blev godtgjort kvartalsvirksomheder, og 1/12 af den del, der tidligere blev godtgjort uge-/månedsvirksomheder. Efter korrektion for endnu ikke bogført importmoms anslås engangstabet på DAU i omlægningsåret til ca. 6.725 mill. kr.

Målt på betalingerne vil engangstabet på DAU skulle reduceres med 90 pct. af november månedens importmoms, der forfalder til betaling ultimo året, men som først registreres betalt i det næste år, tillagt december månedens importmoms. Engangsbetalings-tabet bliver således på ca. 1.825 mill. kr.

DAU tabet og engangsbetalings-tabet har dog næsten alene bogholderiteknisk betydning. Det afgørende for virksomhederne og dermed staten er virksomhedernes reelle gennemsnitlige likviditetsgevinst.

Forsinkelsen fra tidspunktet for indbetaling af importmomsen til tidspunktet, hvor importmomsen kan godtgøres, er 50 dage for kvartalsvirksomheder med positivt tilsvær og 10 dage for kvartalsvirksomheder med negativt tilsvær.

I gennemsnit vil virksomhederne få forbedret deres likviditet med ca. 3.250 mill. kr., en gang for alle. Forrentningen heraf udgør ved en rentesats på 10 pct. 325 mill. kr. Det er dette beløb, der er den reelle årlige lettelse ved EF-importmomsens bortfald, og som er blevet finansieret fuldt ud.

Nedsættelse af den almindelige kredittid for momsregistrerede virksomheder med 5 dage vil en gang for alle medføre en gennemsnitlig forbedring af statens likviditet med ca. 1.750 mill. kr. vedrørende moms. Da der samtidig med momsafregningen i en række tilfælde godtgøres energiafgifter ved modregning i momstilsværet, vil energiafgifterne blive godtgjort hurtigere, hvilket vil medføre et engangsløst tab for staten på gennemsnitlig ca. 50 mill. kr. Netto vil statens gennemsnitlige engangsløst gevinst blive ca. 1.700 mill. kr. Den varige effekt af engangsløst gevinsten er renten heraf. Ved en rente på 10 pct. vil statens årlige renteudgifter således falde med ca. 170 mill. kr. som følge af den almindelige stramning af kreditfristen for momsregistrerede virksomheder med 5 dage.

For så vidt angår den særlige kreditstramning for dårlige momsbetalere, er provenuvirkningerne mere usikre. Hvert kvartal indtægtsføres der ved de nuværende momsregler ca. 22 mia. kr. vedrørende kvartalsvirksomheder (byvirksomheder).

I første måned efter kvartalet udgiftsføres der ca. 2 mia. kr. vedrørende virksomheder, hvor salget har været mindre end købet, og hvor virksomhederne får udbetalt negativ moms. I anden måned af kvartalet,

hvor sidste rettidige indbetalingsdato falder, indtægtsføres der typisk 23 mia. kr., mens der i tredje måned af kvartalet typisk indtægtsføres ca. 1 mia. kr. vedrørende virksomheder, der angiver for sent, eller hvor told- og skatteregionen har foretaget en foreløbig fastsættelse. Af de selvangivne 23 mia. kr. i anden måned af kvartalet modtages der ikke umiddelbart betaling af ca. 700 mill. kr. Fra de foreløbige fastsatte virksomheder modtages der ikke umiddelbart indbetalinger i forbindelse med fastsættelsen. Hvert kvartal foretages der foreløbige fastsættelser for ca. 1 mia. kr.

Brutto går der således ca. 1,7 mia. kr. i restance hvert kvartal.

Det er meget vanskeligt at beskrive afviklingen af restancerne, idet regnskabssystemet for momsdebitorer ikke er indrettet hertil.

Det er imidlertid indtrykket ud fra en overordnet analyse af bevægelserne på restancekontiene, at henvend halvdelen af de beløb, der overskrider sidste rettidige indbetalingsdato, er indbetalt inden 3 uger efter den sidste rettidige indbetalingsdato, samt at henvend 2/3 af de beløb, der er gået i restance, indbetales inden 2 måneder. Det er sandsynligvis i høj grad de samme virksomheder, der hver gang kommer i restance.

Ved overgang til forkortet afgiftsperiode vil DAU blive forbedret en gang for alle med 1/6 af det årlige provenu fra de pågældende virksomheder. Hertil

kommer, at de årlige tab på uerholdelige momskrav varigt bliver mindre.

For halvårsvirksomheder angives der ca. 2 mia. kr. pr. halvår som indtægt. Ca. 200 mill. kr. heraf går i restance. Det skønnede afviklingsmønster er det samme som for byvirksomheder. Statens likviditet vil forbedres med ca. 1/3 en gang for alle af det beløb, der overføres fra normal afregningstermin til forkortet afregningstermin.

Med betydelig usikkerhed skønnes det, at ændringen vil bevirke, at tilsvaret vil stige med ca. 1,5 mia. kr. fra virksomheder på forkortet afregning og falde med samme beløb for virksomheder på normal afregning, DAU vil dog efter gennemførelsen en gang for alle blive forbedret med ca. 250 mill. kr., hvilket vil give en varig rentegevinst på ca. 25 mill. kr. årligt. Det er ved beregningerne lagt til grund, at ca. 2/3 af den givne afgiftsperiodes restancer er på mere end 50.000 kr. Henvend 50 pct. af de beløb, der går i restance, er indbetalt inden 3 uger, og ca. 2/3 af den givne afgiftsperiodes restanter har været i restance før.

Det er meget vanskeligt at skønne over omfanget af statens gevinst ved, at mindre beløb fremover må afskrives som uerholdelige. På længere sigt vil statens tab måske kunne nedsættes med i størrelsesordenen 100 mill. kr. årligt, men i det første år vil gevinsten regnskabsteknisk i en vis udstrækning blive modvirket af, at man hurtigere end ellers kan konsta-

Samlet oversigt over likviditets- og rentevirkninger af afskaffelsen af importmomsen for EF-handel og finansieringen heraf, jf. også det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af visse afgiftslove (afkorting af kredittider).

	Gennemsnitlig likviditetsændring	Rentevirkning heraf m.v. helårsvirkning
	Mill. kr.	
Ophævelse af EF-importmoms	+ 3.250	+ 325
Forkortelse af kredittid for moms med 5 dage	1.750	175
Afledt virkning på godtgørelse af energifgifter	+ 55	+ 6
Forkortet afregning for dårlige momsbetalere		
– direkte virkning	250	25
– reduktion af tab på uerholdelige momskrav anslået		100
Stramning af kredittid med 5 dage for reg. afgift på biler (rente)	140	14
Stramning af kredittid med 15 dage for		
– ansvarsforsikringsafgift	38	4
– glødelamper, grammofonplader, lystfartøjer	12	1
Stramning af kreditfrist med 5 dage for lønsumsafgift	35	4
Afledt virkning på provenu af registreringsafgift på motorkøretøjer ved afskaffelse af EF-importmoms, stramning af momskredit og af kredit for registreringsafgift med 5 dage		10
I alt	+ 1.080	2

tere manglende betalingsevne. De 100 mill. kr. må karakteriseres som et forsigtigt skøn i betragtning af, at de reelle årlige tab på uerholdelige momskrav er over 1 mia. kr. i disse år.

Det bemærkes vedrørende provenuet af *registreringsafgiften af biler*, at denne påvirkes af afskaffelsen af EF-importmomsen, forkortelse af den almindelige momskredit med 5 dage og forkortelse af kredittiden for registreringsafgiften med 5 dage.

Registreringsafgiften af personbiler opkræves på marginalen med 180 pct. af værdien inklusive moms, men eksklusive registreringsafgift. Ved bortfald af EF-importmomsen vil det blive billigere at importere biler fra EF-lande. Under forudsætning af, at faldet i importmomsbelastning overvælttes i lavere priser på biler, vil provenuet af registreringsafgiften blive reduceret med ca. 25 mill. kr.

Forkortelsen af momskredittiden med 5 dage virker i modsat retning. Hvis der sker fuld overvæltning i samme omfang, som momsen overvælttes, vil værdien med moms uden registreringsafgift stige og dermed provenuet af registreringsafgiften.

Tilsvarende vil den foreslåede nedsættelse med 5 dage af kredittiden for betaling af registreringsafgiften marginalt reducere de handlendes kreditfordel. Der ydes i dag en kredit på løbende måned plus 20 dage tillagt 3 måneder mod sikkerhed, dvs. i alt 125 dage i gennemsnit.

På sigt ventes den mindre kreditfordel at blive kompenseret af forhandlerne ved en større »normal« avance og dermed højere afgiftspligtig værdi. Herved vil registreringsafgiften stige.

Nettoeffekten på registreringsafgiftsprovenuet anslås til en gevinst på ca. 10 mill. kr. Der sker ikke ved regeringens forslag nogen relativ stramning af registreringsafgiften. For de andre punktafgifter er kreditstramningen typisk 15 dage og for momsen 5 dage.

Nedsættelse af kredittider med 15 dage for *ansvarsforsikringsafgift, afgift af glødelamper, grammofoonplader og lystfartøjsforsikring* vil medføre en engangsbetalingsgevinst på i alt 100 mill. kr. Statens likviditet vil blive forbedret med i gennemsnit 50 mill. kr., og forrentningen heraf udgør 5 mill. kr.

Stramning af kreditfristen med 5 dage i lønsums-afgiftsloven vil forbedre statens likviditet med i gennemsnit 35 mill. kr. en gang for alle. Forrentningen heraf udgør knap 4 mill. kr. årligt.

6. Andre lovændringer.

Toldloven og punktafgiftslovgivningen vil ligeledes skulle tilpasses det indre marked, og lovforslag herom vil blive fremsat i efteråret 1992.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Ad nr. 1.

Efter den gældende lov skal der afregnes importmoms af varer, der indføres fra udlandet, dvs. passerer grænsen. Efter ophævelse af de fiskale grænser pr. 1. januar 1993 er det efter rådsdirektiv nr. 91/680 af 16. december 1991 ikke længere tilladt at opkræve afgift af varer ved passage af EF's indre grænser. Direktivet indfører derfor en sondring mellem varer, der indføres fra steder uden for EF (tredjelande) og varer, der erhverves fra andre EF-lande.

Efter direktiv 91/680 skal varer, som virksomheder eller offentlige institutioner m.v. køber fra andre EF-lande, fortsat afgiftsberigtiges her i landet. Den afgiftsudløsende begivenhed vil imidlertid ikke længere være det forhold, at varen passerer grænsen. Det er erhvervelsen, der udløser afgiften. Ved erhvervelse forstås ifølge direktivet retten til som ejer at råde over varen, der af sælgeren eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til erhververen i Danmark fra et andet EF-land.

Ifølge direktiv 91/680 er ikke-afgiftspligtige juridiske personer enheder, som ikke er omfattet af begrebet afgiftspligtige personer (virksomheder), jf. bemærkningerne til nr. 3, og som på den anden side heller ikke betragtes som en privatperson. For disse enheder anvendes i lovteksten udtrykket offentlige institutioner m.v.

Den foreslåede § 1, stk. 1, svarer til § 1 i den gældende lov. Affattelsen er dog ændret under hensyn til, at der kun skal opkræves importmoms ved indførsel af varer fra steder uden for EF.

I stk. 2 fastsættes nærmere regler om afgift af varer, der erhverves fra andre EF-lande. Der skal svares afgift, når sælgeren i det andet EF-land er en momsregistreret virksomhed, og køberen her i landet er en afgiftspligtig virksomhed. Ved afgiftspligtig virksomhed forstås både momsregistrerede og ikke-momsregistrerede virksomheder her i landet, jf. bemærkningerne til nr. 3. Det samme gælder, hvis køberen er en offentlig institution m.v.

Reglen medfører, at salg fra mindre virksomheder (ikke-momsregistrerede virksomheder) eller fra privatpersoner i andre EF-lande til købere her i landet ikke skal afgiftsberigtiges. Reglen medfører endvidere, at private købere her i landet ikke skal afregne moms af varer, som de indfører fra andre EF-lande.

Fjernsalg foretaget af sælgere i andre EF-lande til købere her i landet er ikke omfattet af reglerne i stk. 2, idet sælgeren i disse tilfælde som hovedregel skal momsregistreres og svare afgift her i landet, jf. bemærkningerne til nr. 4-6.

F. t. l. vedr. merværdiafgiftsloven

Ifølge stk. 3 skal alle, som erhverver nye transportmidler fra en sælger i et andet EF-land, afregne moms her i landet. Private købere er således også omfattet af reglen. Ved transportmidler forstås ifølge direktivet både, der er over 7,5 meter lange, luftfartøjer, hvis totale »take-off-weight« er over 1550 kg, og motorkøretøjer med et slagvolumen på over 48 ccm eller en effekt på over 7,2 kw.

Transportmidler anses ikke for at være »nye transportmidler« ifølge direktivet, hvis følgende to betingelser er opfyldt samtidig: Dels, at leveringen finder sted mere end 3 måneder efter første ibrugtagning, dels at transportmidlet har tilbagelagt mere end 3.000 km, sejlet mere end 100 timer eller fløjet mere end 40 timer.

Momsregistrerede virksomheder, der erhverver varer fra andre EF-lande, skal beregne momsbeløbet, og periodevis angive det samlede afgiftstilsvare. Afgiften vil kunne medregnes til den indgående afgift efter lovens almindelige regler.

Ikke-momsregistrerede virksomheder m.v. skal ligeledes selv beregne og angive afgiften, jf. bemærkningerne til nr. 7.

Ad nr. 2 og 3.

Ifølge EF's 6. momsdirektiv er en afgiftspligtig person (virksomhed) alle virksomheder, der driver selvstændig økonomisk virksomhed. Omfattet af begrebet er således ikke kun momsregistrerede virksomheder, men også ikke-momsregistrerede virksomheder, herunder virksomheder, som sælger tjenesteydelser undtaget fra moms.

Definitionen af afgiftspligtig person har særlig betydning ved fastlæggelse af beskatningsstedet for tjenesteydelser, der handles over EF-grænserne. Reglerne fastlægger, i hvilket EF-land disse ydelser skal afgiftsberigtiges. Det gælder, at ydelserne i en række tilfælde skal afgiftsberigtiges af køberen i dennes hjemland, selv om køberen er en ikke-momsregistreret virksomhed. Reglernes udformning er betinget af den nævnte brede afgrænsning af begrebet afgiftspligtig person (virksomhed).

I direktiv 91/680 er det fastsat, at også privatpersoner, der leverer et nyt transportmiddel til et andet EF-land, betragtes som afgiftspligtig person (virksomhed) og derfor skal afgiftsberigtige moms af sådant salg.

Det foreslås på denne baggrund, at direktivernes regel herom optages i momsloven.

Ad nr. 4.

Virksomheder, der efter lovens § 3 skal svare afgift, skal momsregistreres her i landet ifølge reglerne i § 5.

Direktiv 91/680 medfører, at reglerne i § 3, stk. 1, må udbygges.

Som punkt f i § 3, stk. 1, foreslås optaget en regel angående fjernsalg. Dette salg omfatter alle de tilfælde, hvor virksomheder etableret i andre EF-lande sælger direkte til private m.v. her i landet, og hvor sælgeren på en eller anden måde er involveret i transporten eller forsendelsen af varerne, f.eks. postordresalg. De pågældende virksomheder skal momsregistreres og svare afgift her i landet, jf. dog bemærkningerne til nr. 5.

Ifølge direktivet skal private, der leverer nye transportmidler til købere i andre EF-lande, registreres. En regel herom er optaget i punkt g. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 1-3.

Punkt h medfører registreringspligt for virksomheder i andre EF-lande, der leverer varer her til landet, som installeres eller monteres af virksomheden eller for dens regning. Et eksempel er salg af vinduesrammer, der skal installeres i bygninger her i landet. Reglen sikrer, at de nævnte varer i alle tilfælde afgiftsberigtiges her i landet.

Ad nr. 5.

Virksomheder i andre EF-lande, der driver fjernsalgsvirksomhed her i landet, skal som hovedregel registreres og svare afgift i Danmark, jf. bemærkningerne til nr. 4.

Ifølge direktiv 91/680 skal medlemslandene fastsætte en omsætningsgrænse for fjernsalg, der afgør i hvilket EF-land, der skal svares afgift. Er en virksomheds fjernsalg til et andet EF-land under omsætningsgrænsen i dette land, skal salget ikke afgiftsberigtiges i dette land (forbrugslandet), men i sælgerens land. Den pågældende virksomhed skal så heller ikke momsregistreres i forbrugslandet. Det foreslås, at omsætningsgrænsen her i landet fastsættes til 280.000 kr., jf. det nye stk. 2 i § 4. Grænsen kan efter direktivet ikke fastsættes lavere. Det er afgørende, at omsætningsgrænsen ikke er overskredet i såvel det løbende som det foregående kalenderår.

Fjernsalg af punktafgiftspligtige varer skal altid afgiftsberigtiges i forbrugslandet. Ved punktafgiftspligtige varer forstås mineralolie, alkoholholdige drikkevarer samt tobaksvarer, jf. bemærkningerne til nr. 41. I tilfælde, hvor virksomheder sælger både punktafgiftspligtige og andre varer, indgår omsætningen med punktafgiftspligtige varer i opgørelsen af virksomhedens samlede omsætning i det pågældende land.

Efter § 1, stk. 2 (jf. bemærkningerne til nr. 1) skal alle virksomheder og offentlige institutioner m.v. svare afgift af varer, der erhverves fra andre EF-lande. Imidlertid skal medlemslandene ifølge direktivet

fastsætte en beløbsgrænse vedrørende erhvervelse foretaget af ikke-momsregistrerede virksomheder og offentlige institutioner m.v. Beløbsgrænsen fastsættes således for det samlede beløb, som hver enkelt af de nævnte virksomheder m.v. erhverver varer for. Overstiger værdien af erhvervede varer beløbsgrænsen i det løbende eller det foregående kalenderår, skal alle de varer, som den pågældende virksomhed erhverver, afgiftsberigtiges her i landet. Overstiger værdien ikke beløbsgrænsen, skal virksomhederne ikke svare afgift af erhvervelserne. Dette salg skal i stedet afgiftsberigtiges af sælgervirksomheden i denne virksomheds hjemland. Det foreslås, at denne grænse her i landet fastsættes til 80.000 kr., jf. det nye stk. 3 i § 4. Denne beløbsgrænse kan efter direktivet ikke fastsættes lavere.

Ved erhvervelse af punktafgiftspligtige varer fra andre EF-lande skal der dog altid svares afgift her i landet.

Ad nr. 6.

Ændringen er en konsekvens af ændringerne under nr. 5.

Ad nr. 7.

Ændringerne af lovens § 1 indebærer, at ikke-momsregistrerede virksomheder og offentlige institutioner m.v. skal afregne moms af varer, der erhverves fra andre EF-lande. Det samme gælder private, der erhverver nye transportmidler fra andre EF-lande.

Ifølge direktivets regler skal de pågældende virksomheder administrativt registreres hos myndighederne. For at skabe en klar adskillelse til reglerne for momsregistrerede virksomheder, foreslås det i § 5 a, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om en anmeldelsesordning for de berørte virksomheder.

Ved § 5 b gennemføres en regel om, at fjernsalgsvirksomheder i andre EF-lande kan vælge at lade sig momsregistrere her i landet, selv om de på grund af omsætningsens størrelse ikke har pligt hertil. En tilsvarende mulighed for at lade sin virksomhed anmelde til myndighederne gælder for de ikke-momsregistrerede virksomheder m.v. her i landet, der på grund af 80.000 kr.'s reglen i det foreslåede § 4, stk. 3, ikke skal afregne afgift af erhvervelse fra andre EF-lande. De nævnte valgfrie ordninger skal ifølge direktivet omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

Ad nr. 8.

Den gældende lovs § 6, stk. 1, indeholder en myndighed til at fastsætte nærmere regler om frivillig momsregistrering for salg af ydelser, der er undta-

get fra moms. 6. momsdirektiv angiver, på hvilke områder medlemslandene kan give tilladelse til frivillig registrering. Det drejer sig først og fremmest om udlejning af fast ejendom og finansielle tjenesteydelser.

Der er i en bekendtgørelse fastsat nærmere regler om frivillig registrering for udlejning, bortforpagtning og salg af fast ejendom. Herudover er der ved reglernes administration i meget begrænset omfang på andre områder givet tilladelse til en frivillig registrering. EF-Kommissionen mener ikke, at der er hjemmel hertil i direktivet. Bemyndigelsen i stk. 1 foreslås derfor præciseret, således at den alene giver mulighed for at tillade frivillig registrering for udlejning m.v. af fast ejendom.

Ad nr. 9-10.

Ændringerne er en konsekvens af ændringerne under nr. 1.

Ad nr. 11.

Lovens § 12 indeholder regler om varer og ydelser, som momsregistrerede virksomheder kan sælge til 0-sats.

Der foreslås følgende ændringer af stk. 1:

Stk. 1, nr. 1-3, erstatter det gældende stk. 1, punkt a.

Nr. 1 og 2 omfatter salg af varer til andre EF-lande. Hvis køberen er en momsregistreret virksomhed, skal salget ikke medregnes til den afgiftspligtige omsætning, dvs. salget kan ske til 0-sats. Direktivet ligestiller i visse tilfælde overførsel af en vare med en erhvervelse, f.eks. overførsel af varer mellem en virksomheds filialer i forskellige EF-lande.

Nr. 3 angår udførsel af varer til steder uden for EF (tredjelande). Såvel sælgeren som en købervirksomhed, der ikke er etableret her i landet, kan udføre varer uden moms. I begge tilfælde vil det dog være en betingelse, at sælgeren kan godtgøre, at varen er udført ved udførselsangivelse m.v.

Bestemmelsen om ydelser i nr. 3, svarer til bestemmelsen i den gældende lov.

Ifølge stk. 1, punkt b, i den gældende lov er transport af varer her i landet omfattet af 0-sats, når transporten sker direkte til eller fra udlandet. Reglerne i lovens § 29, stk. 2, medfører, at transportudgiften indgår i det beløb, hvoraf importmomsen beregnes. I nr. 9 opretholdes reglerne i punkt b for så vidt angår varer, der udføres til eller indføres fra steder uden for EF. For så vidt angår transportydelser inden for EF henvises til bemærkningerne til nr. 30.

Den nye nr. 4 svarer delvis til det gældende punkt c. Bestemmelsen er dog ændret som en konsekvens af ændringen under nr. 1.

Det nye nr. 5-8 svarer til det gældende punkt d-g, og det nye nr. 10 svarer til punkt h.

Det gældende punkt i om fritagelse for udenlandske tidsskrifter i abonnement foreslås ophævet, da bestemmelsen favoriserer udenlandske tidsskrifter på bekostning af danske.

Ad nr. 12.

Ændringen er en konsekvens af ændringen under nr. 17.

Ad nr. 13.

Lovens § 13 indeholder regler om opgørelse af den afgiftspligtige omsætning i en afgiftsperiode. I tilslutning hertil foreslås der i § 13 a fastsat regler vedrørende opgørelse af den afgiftspligtige erhvervelse i en afgiftsperiode. Reglerne angår således momsregistrerede virksomheder, der erhverver varer fra andre EF-lande. Direktiv 91/680 indeholder nærmere regler herom.

Erhvervelse af varer fra andre EF-lande er afgiftspligtig her i landet, når varen kommer frem her til landet, efter at forsendelsen er afsluttet. Tilsvarende indtræder afgiftspligt, hvis køberen har anvendt et dansk momsregistreringsnummer. Afgiftsberigtigelse skal dog ikke ske her i landet, hvis køberen kan godtgøre, at varen afgiftsberigtiges i et andet EF-land.

Faktureringstidspunktet anses som leveringstidspunkt, for så vidt faktureringen sker inden den 15. i måneden efter leveringen, jf. § 13 a, stk. 2. Denne regel er fastsat med henblik på at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemslandene om EF-leverancer, idet der herved i højere grad kan etableres ensartede referanceperioder.

Ad nr. 14.

Ændringen er en konsekvens af ændringen under nr. 1.

Ad nr. 15-16.

Momsregistrerede virksomheder skal medregne afgift af erhvervelser fra andre EF-lande som et tillæg til den udgående afgift. Afgiften af erhvervelsen kan medregnes til den indgående afgift i overensstemmelse med lovens almindelige regler om fradragret for indgående afgift.

Ad nr. 17-19 og nr. 21.

Efter direktiv 91/680 kan momsregistrerede virksomheder i ét EF-land kun sælge varer uden moms til erhververe i andre EF-lande, der er momsregistrerede dér, jf. bemærkningerne til nr. 11. Derfor indeholder direktivet ligeledes en regel om, at modtage-

rens registreringsnummer skal anføres på fakturaen ved sådant salg. Denne regel foreslås indsat i lovens § 17 som et nyt stk. 2.

Ifølge de gældende regler i § 17 kan krav om udstedelse af faktura ved salg af varer i visse tilfælde fraviges. Efter direktivets regler kan kravet om faktura ikke fraviges ved salg af nye transportmidler. De foreslåede ændringer til § 17, stk. 8, der bliver stk. 9, er en konsekvens heraf.

Ad nr. 20.

Det administrative samarbejde mellem medlemslandene vil blive udbygget som led i kontrollen med afgiftsberigtigelse af varer, der erhverves over EF-grænserne. Rådsforordning 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) fastsætter regler om automatisk udveksling af momsoplysninger vedrørende transaktioner inden for EF. Til brug herfor er det i direktiv 91/680 fastsat, at medlemslandene skal indsamle oplysninger hos de momsregistrerede virksomheder i det pågældende land om salg til andre momsregistrerede virksomheder i EF. Direktivet foreskriver nogle minimumsoplysninger, som virksomhederne skal afgive på lister. Medlemslandene kan indsamle yderligere oplysninger hos virksomhederne.

På denne baggrund foreslås der i § 17 a indsat en hjemmel for skatteministeren til at fastsætte nærmere regler herom. Der vil blive fastsat regler i overensstemmelse med direktivets minimumskrav. Virksomhederne skal herefter for hver afgiftsperiode oplyse om varemodtagerne i andre EF-lande i forbindelse med leverancer til 0-sats. For hver modtager skal desuden oplyses den samlede værdi af leverancerne.

EF-Rådet kan give medlemslandene tilladelse til at lempe oplysningskravene for små virksomheder. Det drejer sig for Danmarks vedkommende om virksomheder med en årlig afgiftspligtig omsætning på ikke over 290.000 kr. og med leverancer til andre EF-lande til en værdi af ikke over 120.000 kr. Det er tanken fra dansk side at søge gennemført en lempelse for små virksomheder.

Ad nr. 22.

Ændringen er en konsekvens af ændringen under nr. 5.

Ad nr. 23.

Som omtalt under de almindelige bemærkninger til lovforslaget, foreslås det, at fristen for angivelse og indbetaling af moms afkortes med 5 dage.

Den foreslåede ændring medfører, at fristen for angivelse og indbetaling af moms for f.eks. januar kvartal ændres fra den 20. maj til den 15. maj (virk-

somheder omfattet af lovens § 20, stk. 1, jf. § 22, stk. 1). For landbrugsvirksomheder m.v. omfattet af lovens § 28, hvis afgiftsperiode udløber f.eks. 31. januar, vil ændringen medføre følgende: Fristen for angivelse af moms ændres fra den 20. til den 15. april og fristerne for indbetaling af henholdsvis 1. og 2. rate moms ændres fra henholdsvis den 20. juli og den 20. oktober til den 15. juli og den 15. oktober.

Ad nr. 24.

Efter direktiv 91/680 skal virksomhederne på momsangivelsen afgive oplysninger om de samlede leverancer til andre EF-lande samt om modtagne varer fra EF. Disse oplysninger skal afgives af hensyn til bl.a. indsamling af statistik. Endvidere skal virksomhederne i en særlig rubrik på momsangivelsen anføre det samlede momsbeløb i forbindelse med erhvervelse af varer fra andre EF-lande.

Det foreslås, at der i lovens § 20, stk. 1, indsættes en hjemmel til skatteministeren til at fastsætte nærmere regler herom. Under hensyn til den tekniske udvikling foreslås det endvidere, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om afgivelse af momsangivelse via edb.

Ad nr. 25.

Forslaget tilsigter som anført under de almindelige bemærkninger at fastsætte nærmere regler for forkortede angivelses- og betalingsfrister for kvalificerede dårlige momsbetalere. Dette sker for at nedbringe momsrestancerne.

Der henvises til redegørelsen for baggrunden for forslaget om ændringen (afkorting) af afgiftsperioder og/eller kreditfrister under punkt 3 i de almindelige bemærkninger. Det foreslås at præcisere nærmere, hvornår en virksomhed ubetinget skal på forkortet angivelses- og indbetalingsfrist.

Stk. 9 giver herudover told- og skattemyndighederne mulighed for at sætte virksomheder på forkortet afregning i andre tilfælde, f.eks. når der er tale om en større momsskyld, eller hvis en erhvervsdrivende starter ny virksomhed efter at være kommet på forkortet afregning for en gammel.

I stk. 10 foreslås det, at told- og skattemyndighederne under ganske særlige formildende omstændigheder kan fritage en virksomhed for forkortede afgiftsperioder m.v., hvis der mellem myndighederne og virksomheden er aftalt en betalingsordning, og denne ordning overholdes af virksomheden. Fritagelsen bortfalder, hvis betalingsordningen misligholdes.

I stk. 11 har skatteministeren hjemmel til at fastsætte bestemmelse om opkrævning af gebyrer pr. af-

giftsperiode for virksomheder på forkortet afregning.

Ad nr. 26–27.

Afsnit XI omfatter nu kun varer, der indføres fra steder uden for EF. Varer, der kommer fra EF, svares der moms af efter de øvrige bestemmelser i loven. Behandlingen af disse varer er derfor ikke længere knyttet til toldlovgivningen.

Lovens § 29, stk. 1–3, foreslås affattet i overensstemmelse hermed. Den gældende § 29, stk. 11, om afgiftsfri indførsel af varer til reparation m.v. udgår. Reglerne herom er afløst af bestemmelsen i det foreslåede stk. 1 om afgiftsfritagelse for varer, der indføres under toldordningen for aktiv forædling (suspensionsordningen).

I det foreslåede stk. 1 er nævnt visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområder. Et eksempel er Livigno, hvor de almindelige italienske moms- og punktafgiftsregler ikke finder anvendelse.

Ved de foreslåede regler i stk. 4 ligestilles varer, der indføres, med varer der omsættes her i landet. Der vil således kunne indrømmes afgiftsfritagelse ved indførsel i samme omfang som ved indenlandske transaktioner. Reglerne i stk. 4 afløser stk. 4–7 i den gældende lov.

Efter § 29, stk. 7, i den gældende lov kan skatteministeren under ganske særlige omstændigheder indrømme afgiftsfrihed ved indførsel. Der er efter de gældende regler ikke mulighed for at indrømme tilsvarende afgiftsfrihed ved indenlandsk omsætning. Der vil heller ikke være mulighed for at indrømme en sådan afgiftsfritagelse for varer, der kommer fra andre EF-lande. På denne baggrund anses det ikke for hensigtsmæssigt at opretholde en afgiftsfritagelse ved indførsel fra steder uden for EF.

Den foreslåede regel i stk. 5 omfatter tilfælde, hvor en vare indføres her i landet fra tredjelande og sendes videre til det endelige bestemmelsessted i et andet EF-land. Importøren skal være momsregistreret her i landet og følge momsreglerne for salg af varer til andre EF-lande.

Stk. 6–8 svarer – med de fornødne konsekvensændringer – til stk. 8–10 i den gældende lov.

Ad nr. 28.

Ændringen er redaktionel.

Ad nr. 29.

Efter reglerne i lovens § 29 b skal afgift af turistkørsel med udenlandske busser opkræves ved grænsen. Denne ordning vil ikke kunne opretholdes. På denne baggrund foreslås § 29 b, stk. 1, ændret. Æn-

dringen medfører, at de udenlandske vognmænd skal registreres her i landet og afregne afgift periodevis.

Ad nr. 30.

Direktiv 91/680 indeholder regler om i hvilket EF-land transportydelser mellem EF-landene skal afgiftsberigtiges. Til transportydelser henregnes tilknyttede ydelser, f.eks. lastning og losning. Hovedreglen er, at transportydelserne skal afgiftsberigtiges i det EF-land, hvorfra transporten påbegyndes.

Ad nr. 31-32.

Bestemmelserne i § 29 d, stk. 1-3, skal sikre, at varer, der kommer fra andre EF-lande, ligestilles med varer, der omsættes her i landet eller indføres fra et sted uden for EF.

Forslaget er en konsekvens af den nye bestemmelse, der er foreslået indsat i § 12, stk. 1, nr. 1.

Ad nr. 33-35.

Myndighederne skal foretage kontrol med afgiftsberigtigelse af transportmidler og andre varer, som anmeldelsespligtige private og ikke-momsregistrerede virksomheder erhverver fra andre EF-lande. På denne baggrund foreslås der en hjemmel for myndighederne til at gennemgå fakturaer eller andet materiale af betydning for kontrollen. I tilknytning her til foreslås der adgang til at pålægge forsikringselskaber at oplyse om varer, som de nævnte har forsikret.

Ad nr. 36.

Efter stk. 1, nr. 5, kan der pålægges bødestraf, hvis varer forsætligt eller ved grov uagtsomhed overdrages, erhverves m.v. uden at være afgiftsberigtiget. Reglen svarer til gældende bestemmelser i punktafgiftslovgivningen.

Ad nr. 37.

En tilsvarende regel vedrørende overtrædelser begået af kommuner eller kommunale fællesskaber findes i lov om afgift af lønsum m.v.

Ad nr. 38.

Ændringen er redaktionel.

Ad nr. 39-40.

Ændringerne er en konsekvens af ændringerne foreslået under nr. 1.

Ad nr. 41.

I forbindelse med reglerne om salg af varer til og erhvervelse af varer fra andre EF-lande gælder der

særlige regler for punktafgiftspligtige varer, jf. bemærkningerne til nr. 5. Ifølge direktiv 91/680 drejer det sig om varer, der er omfattet af harmoniserede punktafgifter i EF. I øjeblikket forberedes til ikrafttræden 1. januar 1993 fælles ordninger for mineralolie, alkoholholdige drikkevarer samt tobaksvarer. § 38 a indeholder en afgrænsning i overensstemmelse hermed. Reglen omfatter således ikke varer, der her i landet eller i andre EF-lande er pålagt andre punktafgifter.

I direktiv 91/680 er der ligeledes regler om, hvilket af to medlemslande, der skal varetage en eventuel opkrævning af moms af salg af varer ombord på skibe, fly og tog i trafikken mellem EF-landene. Reglen angår således alene beskatningsstedet for salget. Afgiftsberigtigelse skal ske i afganglandet. Det drejer sig om f.eks. kiosksalg.

I tilfælde, hvor andre EF-lande vil opkræve moms af salg om bord på færger til Danmark, vil det være hensigtsmæssigt, at der ligeledes sker afgiftsberigtigelse her til landet. På denne baggrund foreslås det i § 38 b, at skatteministeren vil kunne træffe afgørelse herom.

Ad nr. 42.

Lovens § 39, stk. 2, foreslås ændret i konsekvens af de tidligere foreslåede ændringer, således at der ligeledes vil kunne godtgøres diplomatiske udsendinge m.fl. dansk moms pålagt varer erhvervet fra andre EF-lande.

Ad nr. 43.

Efter EF's bestemmelser kan godkendte humanitære organisationer efter medlemslandenes nærmere bestemmelse få godtgjort afgift i forbindelse med udførsel af varer til steder uden for EF. Det foreslås, at der i § 39 indsættes en hjemmel til skatteministeren til at fastsætte nærmere regler herom.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1993 samtidig med etableringen af EF's indre marked. Det foreslås endvidere, at reglerne i § 1, nr. 25, vedrørende forkortede afgiftsperioder m.v. træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. De standardiserede forkortede afgiftsperioder m.v. kan dog tidligst få virkning for perioder, der udløber efter den 1. januar 1993, på grundlag af restancer vedrørende forudgående perioder, hvis sidste rettidige indbetalingsfrist er den 20. november 1992 eller senere.

Der vil på EF-plan senere i 1992 blive drøftet forhold af praktisk art, f.eks. vedrørende den afgiftsmæssige behandling af varer, der handles mellem EF-landene omkring årsskiftet 1992/93. Med hen-

blik på at gennemføre regler af den karakter foreslås at fastsætte nærmere regler til gennemførelse af lo-
der i stk. 3 indsat en hjemmel til skatteministeren til ven, herunder overgangsbestemmelser.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om merværdiafgift (Momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 140 af 26. februar 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Efter denne lovs bestemmelser svares der afgift til statskassen i alle led af den erhvervmæssige omsætning af varer og ydelser samt ved indførsel af varer fra steder uden for EF.

Stk. 2 Der svares ligeledes afgift ved erhvervelse af varer fra andre EF-lande, når sælgeren er en momsregistreret virksomhed, og erhververen er en afgiftspligtig virksomhed eller en offentlig institution m.v., jf. dog § 4, stk. 3. Dette gælder dog ikke for varer, der af sælgeren skal installeres her i landet, eller ved fjernsalg her til landet, jf. § 3, stk. 1, punkt f og h.

Stk. 3. Der svares altid afgift ved erhvervelse af nye transportmidler fra andre EF-lande.«

§ 1. Efter denne lovs bestemmelser skal der svares en afgift til statskassen i alle led af den erhvervmæssige omsætning af varer og ydelser samt ved indførsel fra udlandet.

2. Overskriften til afsnit II affattes således:

»II. *Afgiftspligtige virksomheder*«

II. Virksomheder, der skal svare afgift

3. Efter overskriften til afsnit II indsættes:

»§ 2 a. Afgiftspligtige virksomheder er virksomheder, der driver selvstændig erhvervsaktivitet med afsætning af varer og tjenesteydelser. Som afgiftspligtig virksomhed anses til-

lige levering af nye transportmidler til andre EF-lande.«

4. I § 3, stk. 1, indsættes efter *punkt e*:

»f. Den, der her til landet sælger varer fra andre EF-lande ved fjernsalg. Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varerne direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en køber, der ikke skal svare afgift efter § 1, stk. 2.

g. Den, der leverer nye transportmidler til andre EF-lande.

h. Udenlandske virksomheder, der leverer varer her til landet, når varen installeres eller monteres af virksomheden eller for dens regning her i landet.«

§ 3. Afgiften svares af:

a. Den, der driver selvstændig erhvervsaktivitet med afsætning af varer og afgiftspligtige ydelser.

b. Andelsforeninger og andre foreninger, selv om foreningen kun afsætter til medlemmer eller kun afsætter medlemmers varer og ydelser.

c. Offentlige forsyningsvirksomheder, der afsætter varer og afgiftspligtige ydelser.

d. Andre statslige, amtskommunale og kommunale institutioner, for så vidt de afsætter varer og afgiftspligtige ydelser i konkurrence med erhvervsaktiviteter. Leverancer fra en amtskommunal eller kommunal institution til andre institutioner under samme amtskommune eller kommune betragtes ikke som afsætning. Det samme gælder leverancer fra en institution, der drives i fællesskab af flere amtskommuner eller kommuner, til de amts-

kommuner eller kommuner, som er parts-
havere i institutionen.

e. Den, der foranstalter auktioner afholdt.

5. I § 4 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Den, hvis omsætning ved fjernsalg her til landet hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 280.000 kr., skal ikke svare afgift efter § 3. Der skal dog altid svares afgift ved fjernsalg af punktafgiftspligtige varer.

Stk. 3. Virksomheder m.v., der er omfattet af § 1, stk. 2, men ikke er omfattet af § 3, og som har erhvervet varer fra momsregistrerede virksomheder i andre EF-lande, skal ikke svare afgift, når den samlede værdi af erhvervelserne hverken i det løbende eller det foregående kalenderår overstiger 80.000 kr. Der skal dog altid svares afgift af punktafgiftspligtige varer og nye transportmidler.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

§ 4. Den, hvis omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser ikke overstiger 10.000 kr. årlig, skal ikke svare afgift efter § 3.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter andre grupper af virksomheder fritages for at svare afgift efter § 3.

6. § 5, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Den, der efter § 3, jf. § 4, stk. 1, 2 og 4, skal svare afgift, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder.«

§ 5. Den, der efter §§ 3-4 skal svare afgift, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder. Dette gælder også udenlandske virksomheder. Såfremt virksomheden ikke har filial eller lignende her i landet, skal den registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet.

7. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Virksomheder m.v., der skal svare afgift efter § 1, stk. 2, men ikke er omfattet af § 3, skal anmelde virksomheden og indbetale afgift til de statslige told- og skattemyndigheder. Den, der erhverver nye transportmidler fra et

andet EF-land, skal tilsvarende anmelde erhvervelsen og betale afgift heraf. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse, opgørelse og afregning af afgiften.

§ 5 b. Virksomheder, der efter § 4, stk. 1, 2 og 4, ikke skal svare afgift, kan vælge at lade virksomheden registrere, jf. § 5.

Stk. 2. Virksomheder m.v., der efter § 4, stk. 3, ikke skal svare afgift, kan vælge at lade virksomheden anmelde, jf. § 5 a.

Stk. 3. Registrering efter stk. 1 og anmeldelse efter stk. 2 skal omfatte en periode på mindst to kalenderår.«

8. § 6, stk. 1, affattes således:

»Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter virksomheder, der afsætter ydelser vedrørende fast ejendom, som er undtaget fra afgiftspligten efter § 2, efter anmodning kan registreres (frivillig registrering).«

§ 6. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter virksomheder, der afsætter andre ydelser end dem, der er afgiftspligtige efter § 2, efter anmodning kan registreres (frivillig registrering).

9. § 7, stk. 2, punkt a, affattes således:

»a. De afgifter i henhold til andre afgiftslove, der er opkrævet af tidligere omsætningsled, eller som svares i forbindelse med indførsel fra steder uden for EF, eller ved erhvervelse af varer fra andre EF-lande, eller som det påhviler virksomheden at betale i forbindelse med den pågældende omsætning.«

§ 7. ---

Stk. 2. I den afgiftspligtige værdi medregnes:

a. De afgifter i henhold til andre afgiftslove, der er opkrævet af tidligere omsætningsled, eller som svares i forbindelse med indførsel fra udlandet, eller som det påhviler virksomheden at betale i forbindelse med den pågældende omsætning.

10. I § 8, stk. 1, 4. pkt., ændres »fra udlandet« til: »fra steder uden for EF«.

§ 8. For varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes af virksomhedens indehaver, er den afgiftspligtige værdi indkøbsprisen eller fremstillingsprisen, heri ikke indbefattet afgiften efter denne lov, jf. dog stk. 3. Det samme gælder varer og afgiftspligtige ydelser, der anvendes til formål, som ikke vedrører virksomhedens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, eller til formål som nævnt i § 16, stk. 3. I den afgiftspligtige værdi medregnes afgifter som anført i § 7, stk. 2, punkt a. Har virksomheden selv indført varerne fra udlandet, anses en i overensstemmelse med reglerne i § 29, stk. 2, fastsat værdi tillagt eventuel told som indkøbsprisen.

11. § 12, stk. 1, affattes således:

»Den afgiftspligtige omsætning omfatter ikke:

- 1) Levering af varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EF-land, når erhververen er registreret for moms eller for EF-erhvervelse i det andet EF-land. I overensstemmelse med EFs regler herom kan leverancer i lignende tilfælde holdes uden for den afgiftspligtige omsætning.
- 2) Levering af nye transportmidler til andre EF-lande.
- 3) Levering af varer, der af virksomheden eller af en køber, som ikke er registreret her i landet, eller for disses regning udføres til steder uden for EF, og ydelser, der præsteres i udlandet.
- 4) Arbejdsydelser på varer, som efter behandlingen bliver transporteret til et sted uden for EF af virksomheden eller af en aftager etableret uden for EF.
- 5) Projekteringsarbejde m.v. vedrørende bygninger og anden fast ejendom beliggende i udlandet.
- 6) Nødvendigt udstyr, der leveres til brug om bord i luftfartøjer og skibe i udenrigsfart (bortset fra sportsfly og lystfartøjer), samt ydelser, der præsteres for sådanne luftfartøjer og skibe.
- 7) Salg og udlejning af luftfartøjer og af skibe på 5 registertons brutto og derover, bortset fra sportsfly og lystfartøjer.
- 8) Reparations-, vedligeholdelses- og installationsarbejder på de af nr. 7 omfattede

luftfartøjer og skibe og disses faste udstyr samt de af den pågældende virksomhed i forbindelse hermed leverede materialer.

- 9) Ydelser i forbindelse med indførsel af varer fra steder uden for EF, såfremt sådanne ydelser indgår i beskatningsgrundlaget ved pålæggelse af afgiften, jf. § 29. Det samme gælder ydelser, herunder transportydelser m.v., der er direkte knyttet til transport af varer, omfattet af proceduren for intern eller ekstern fællesskabsforsendelse.
- 10) Salg af aviser, som normalt udkommer med mindst ét nummer månedligt.«

§ 12. Den afgiftspligtige omsætning omfatter ikke:

- a. Varer, der af virksomheden udføres til udlandet, og ydelser, der præsteres i udlandet.
- b. Transport af varer her i landet, når transporten sker direkte til eller fra udlandet.
- c. Arbejdsydelser på varer, når ydelsen præsteres for udenlandsk regning, og virksomheden efter behandlingen udfører varerne til udlandet, samt konstruktion og formgivning af varer for udenlandsk regning, når varens fremstilling skal ske i udlandet.
- d. Projekteringsarbejde m.v. vedrørende bygninger og anden fast ejendom beliggende i udlandet.
- e. Nødvendigt udstyr, der leveres til brug om bord i luftfartøjer og skibe i udenrigsfart (bortset fra sportsfly og lystfartøjer), samt ydelser, der præsteres for sådanne luftfartøjer og skibe.
- f. Salg og udlejning af luftfartøjer og af skibe på 5 registertons brutto og derover, bortset fra sportsfly og lystfartøjer.
- g. Reparations-, vedligeholdelses- og installationsarbejder på de af punkt f omfattede luftfartøjer og skibe og disses faste udstyr samt de af den pågældende virksomhed i forbindelse hermed leverede materialer.
- h. Salg af aviser, som normalt udkommer med mindst ét nummer månedligt.
- i. Udenlandske tidsskrifter i abonnement, når abonnementet er formidlet mellem abonnenten og den udenlandske udgiver.

12. I § 13, stk. 7, ændres »§ 17, stk. 1 og 2« til: »§ 17, stk. 1 og 3«.

§ 13. ---

Stk. 7. Ved opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning kan fradrages kasserabatter og andre rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen, for så vidt rabatten senere bliver effektiv og under forudsætning af, at rabatten er ydet til en registreret virksomhed, der kan medregne afgiften for den pågældende leverance ved opgørelse af sin indgående afgift, jf. § 15, stk. 3. Fradraget er betinget af, at der udstedes kreditnota over den ydede rabat med angivelse af afgiften, jf. § 17, stk. 1 og 2.

13. Efter § 13 indsættes som nyt afsnit:

»V A. Opgørelse af den afgiftspligtige erhvervelse

§ 13 a. En virksomheds afgiftspligtige erhvervelse i en afgiftsperiode opgøres som den samlede afgiftspligtige værdi for de i perioden omfattede leverancer. Til den afgiftspligtige erhvervelse medregnes ikke leverancer, der er afgiftsberigtiget i et andet EF-land.

Stk. 2. Faktureringstidspunktet anses som leveringstidspunkt, for så vidt faktureringen sker inden den 15. i måneden efter leveringen.«

14. I § 14 indsættes efter »den afgiftspligtige omsætning«: »eller af den afgiftspligtige erhvervelse«.

§ 14. Afgiften udgør 22 + 3 pct. af den afgiftspligtige omsætning.

15. § 15, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Den udgående afgift i en afgiftsperiode er afgiften af virksomhedens afgiftspligtige omsætning og erhvervelse i perioden, jf. afsnit V og V A.«

16. § 15, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Den indgående afgift i en afgiftsperiode er:

- 1) den afgift, der i perioden er faktureret til virksomheden af dens leverandører,
- 2) den afgift, der efter § 29 påhviler varer, som virksomheden i perioden har indført fra steder uden for EF, og
- 3) den afgift, der efter § 1, stk. 2, påhviler varer, der i perioden er erhvervet fra et andet EF-land.«

§ 15. ---

Stk. 2. Den udgående afgift i en afgiftsperiode er afgiften af virksomhedens afgiftspligtige omsætning i perioden, jf. afsnit V.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Den indgående afgift i en afgiftsperiode er den afgift, der i perioden er faktureret til virksomheden af dens leverandører, samt den afgift, der efter § 29 påhviler de varer, som virksomheden i perioden har indført fra udlandet.

17. I § 17 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ved levering af varer, der er omfattet af § 12, stk. 1, nr. 1, skal der på fakturaen tillige anføres leverandørens og modtagerens momsregistreringsnummer.«

Stk. 2–11 bliver herefter stk. 3–12.

18. I § 17, *stk. 8*, som bliver *stk. 9*, indsættes i 1. pkt. efter »undlades«: », bortset fra ved salg af nye transportmidler og ved fjernsalg til andre EF-lande« og i 2. pkt. efter »der anmoder om faktura«: », jf. dog *stk. 2*«.

19. I § 17, *stk. 10*, som bliver *stk. 11*, ændres »stk. 9« til: »stk. 10«.

§ 17. ---

Stk. 8. Ved salg til private forbrugere kan udstedelse af faktura efter reglerne i *stk. 1* undlades. Detailhandlere og andre virksomheder, hvis afsætning overvejende sker til private forbrugere, kan også undlade at udstede faktura for andet salg, medmindre modtageren er en registreret virksomhed, der anmoder om faktura.

Stk. 9. ---

Stk. 10. Virksomheder, der i strid med *stk. 9*, 1. punktum, i en faktura anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift, skal indbetale afgiftsbeløbet til de statslige told- og skattemyndigheder. Det samme gælder, hvis en registreret virksomhed i en faktura anfører afgift med et for stort beløb eller i en faktura over leverancer, hvoraf der ikke skal svares afgift, anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Indbetaling kan dog undlades, hvis fejlen berigtiges over for køberen.

20. Efter § 17 indsættes:

»§ 17 a. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om, at registrerede virksomheder, der leverer varer til andre EF-lande, skal udarbejde lister over sådanne leverancer m.v.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om gebyr for erindringsskrivelser vedrørende virksomhedernes indsendelse af lister.«

21. § 18, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Registrerede virksomheder skal til dokumentation af den indgående afgift kunne fremlægge fakturaer (afregningsbilag), der opfylder forskrifterne i § 17, stk. 1, jf. stk. 5 og 8, eller de statslige told- og skattemyndigheders meddelelser om størrelsen af den afgift, der efter § 29 påhviler varer, som virksomheden har indført fra steder uden for EF, eller fakturaer for erhvervelser fra andre EF-lande med anførelse af leverandørens og modtagerens momsregistreringsnummer.«

§ 18. ---

Stk. 4. Registrerede virksomheder skal til dokumentation af den indgående afgift kunne fremlægge fakturaer (afregningsbilag), der opfylder forskrifterne i § 17, stk. 1, jf. stk. 4 og 7, eller de statslige told- og skattemyndigheders meddelelser om størrelsen af den afgift, der efter § 29 påhviler varer, som virksomheden har indført fra udlandet. Fakturaer på højst 200 kr., der er udstedt af detailhandlere eller andre virksomheder, hvis afsætning overvejende sker til private forbrugere, kan fremlægges som dokumentation, selv om fakturaerne ikke indeholder oplysning om modtagerens navn og adresse.

22. I § 19, stk. 1, ændres »§ 4, stk. 1« til: »§ 4, stk. 1 og 3«.

§ 19. Registrerede virksomheder samt virksomheder, der i henhold til § 4, stk. 1, er fritaget for at svare afgift, skal opbevare regnskabsmaterialet, herunder fakturaer, fakturakopier og kassestrimler m.v., vedrørende køb og salg af varer og afgiftspligtige ydelser i 5 år efter regnskabsårets udgang.

23. I § 20, stk. 1, § 22, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3, ændres »20 dage« til: »15 dage«.

§ 22. Afgiften for en afgiftsperiode forfalder til betaling en måned efter afgiftsperiodens udløb og skal indbetales senest 20 dage derefter. Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.

§ 28. Virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m.v., skal senest den 20. i den tredje kalendermåned efter udløbet af hver afgiftsperiode til de statslige told- og skattemyndigheder angive størrelsen af virksomhedens udgående og indgående afgift i perioden. Beløbene angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb. Angivelsen skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse.

Stk. 2.-- --

Stk. 3. Af afgiften for en afgiftsperiode forfalder halvdelen til betaling den 1. i den sjette kalendermåned og halvdelen til betaling den 1. i den niende kalendermåned efter afgiftsperiodens udløb. Beløbene skal indbetales senest 20 dage efter, at de er forfaldne til betaling.

24. I § 20, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysninger på angivelsen, herunder fastsætte regler for angivelser via edb.«

§ 20. Registrerede virksomheder skal senest 1 måned 20 dage efter udløbet af hver afgiftsperiode til de statslige told- og skattemyndigheder angive størrelsen af virksomhedens udgående og indgående afgift i perioden samt størrelsen af den omsætning, der efter § 12, stk. 1-3, ikke skal medregnes i den afgiftspligtige omsætning. Beløbene angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb. Angivelsen, der skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse, afgives på en særlig blanket, der også benyttes ved afgiftens indbetaling.

25. § 22 a, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Virksomheder med kvartalet som afgiftsperiode skal uanset § 20, stk. 2, anvende kalendermåneden som afgiftsperiode og ind-

sende angivelse samt indbetale afgiften senest 15 dage derefter, når:

- 1) virksomheden ikke har indbetalt skyldig afgift for en afgiftsperiode senest 3 uger efter sidste rettidige indbetalingsdag, og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr.,
- 2) virksomheden for en af de forudgående 3 afgiftsperioder ikke har indbetalt skyldig afgift, som anført i nr. 1, og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr., og
- 3) virksomheden ikke indbetaler skyldig afgift inden 10 hverdage fra modtagelsen af en erindringsskrivelse fra de statslige told- og skattemyndigheder, hvorved virksomheden underrettes om, at den ved fortsat manglende betaling pålægges forkortet afgiftsperiode og angivelses- og indbetalingsfrist efter dette stykke.

Stk. 3. Den forkortede afgiftsperiode efter stk. 2 skal anvendes med virkning fra den 1. i den kalendermåned, hvor 10 -dages fristen, jf. stk. 2, nr. 3, udløber. Afgiften for en tidligere afgiftsperiode, hvor afgiften endnu ikke er angivet og indbetalt, skal angives og indbetales samtidig med afgiften for den første forkortede afgiftsperiode.

Stk. 4. Virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m.v., skal uanset § 28 indsende angivelse og indbetale afgift senest den 15. i den tredje kalendermåned efter afgiftsperioden, når:

- 1) virksomheden ikke har indbetalt skyldig afgift for en afgiftsperiode senest 3 uger efter sidste rettidige indbetalingsdag, og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr.,
- 2) virksomheden for en af de forudgående 3 afgiftsterminer ikke har indbetalt skyldig afgift, som anført i nr. 1, og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr., og
- 3) virksomheden ikke indbetaler skyldig afgift som anført i stk. 2, nr. 3.

Stk. 5. Virksomheder, der indfører varer fra steder uden for EF, skal uanset § 29 betale afgiften kontant ved varens angivelse til fortoldning, når:

- 1) virksomheden ikke har indbetalt skyldig afgift for en afgiftsperiode senest 3 uger efter sidste rettidige indbetalingsdag, og afgiftsbeløbet overstiger 50.000 kr.,
- 2) virksomheden inden for de sidste 12 måneder har været i restance mindst 2 gange med mere end 50.000 kr., og
- 3) virksomheden ikke indbetaler skyldig afgift som anført i stk. 2, nr. 3.

Stk. 6. Reglerne i stk. 2, 4 og 5 om forkortet afgiftsperiode m.v. finder anvendelse, uanset om virksomheden har angivet, men ikke indbetalt afgiftsbeløbet. Reglerne finder endvidere anvendelse, hvis virksomheden ikke har angivet afgiftsbeløbet, og afgiftsskylden er blevet foreløbigt fastsat af de statslige told- og skattemyndigheder, men beløbet ikke er blevet indbetalt.

Stk. 7. Virksomheder, der stiller sikkerhed for et beløb svarende til det højeste afgiftstilsvaret inden for den seneste 12 måneders periode, skal uanset stk. 2, 4 og 5 ikke anvende forkortet afgiftsperiode m.v. Sikkerheden skal stilles for mindst 1 år, hvori der ikke må opstå nye restancer. Hvis der efter sikkerhedsstillelsen opstår en ny restance, overføres virksomheden til forkortet afgiftsperiode m.v. efter stk. 2, 4 og 5.

Stk. 8. Virksomheder, der efter stk. 2, 4 og 5 er overført til forkortet afgiftsperiode m.v., kan føres tilbage til sædvanlig afgiftsperiode m.v., såfremt virksomheden i en 12 måneders periode ikke har været i restance i mere end 7 dage med et beløb over 50.000 kr. Virksomheder i restance kan dog ikke overføres til sædvanlig afgiftsperiode m.v.

Stk. 9. De statslige told- og skattemyndigheder kan i andre tilfælde end fastsat i stk. 2, 4 og 5 forkorte en virksomheds afgiftsperiode og fristen for indsendelse af angivelse og indbetaling af afgift, hvis virksomheden ikke har indbetalt afgift rettidigt, eller virksomhedens indehaver er i restance vedrørende andre registreringsforhold. Det samme gælder, hvis en virksomheds indehaver ved eksekution er fundet ude af stand til at betale sin gæld, hvis indehaveren har standset sine betalinger eller er under frivillig akkord eller likvidation, eller hvis virksomheden er et aktieselskab, og dette er under likvidation efter reglerne om insolvente selskaber. Ligeledes gælder dette for en virksomhed, hvis indehaverens bo er under konkursbehandling eller tvangsakkordforhandling, eller hvis indehaverens dødsbo behandles efter kapitel III i lov om skifte af dødsbo og fællesbo.

Stk. 10. De statslige told- og skattemyndigheder kan under ganske særlige omstændigheder fritage en virksomhed for forkortet afgiftsperiode m.v., hvis der er indgået en betalingsordning, som virksomheden overholder.

Stk. 11. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om opkrævning af et gebyr pr. af-

giftsperiode for virksomheder, der er omfattet af stk. 2 og 4.«

§ 22 a. — —

Stk. 2. Hvis en virksomhed gentagne gange ikke har indbetalt afgift rettidigt, kan de statslige told- og skattemyndigheder forkorte virksomhedens afgiftsperiode og fristen for indsendelse af angivelse og indbetaling af afgift. Det samme gælder, hvis en virksomheds indehaver ved eksekution er fundet ude af stand til at betale sin gæld, hvis indehaveren har standset sine betalinger eller er under frivillig akkord eller likvidation, eller hvis virksomheden er et aktieselskab, og dette er under likvidation efter reglerne om insolvente selskaber. Ligeledes gælder dette for en virksomhed, hvis indehaverens bo er under konkursbehandling eller tvangsakkordforhandling, eller hvis indehaverens dødsbo behandles efter kapitel III i lov om skifte af dødsbo og fællesbo.

26. Overskriften til afsnit XI affattes således:

»XI. Afgift af indførsel fra steder uden for EF«

XI. Afgift af indførsel fra udlandet

27. § 29 affattes således:

»§ 29. Af varer, der indføres fra steder uden for EF eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, svares der afgift i forbindelse med ankomsten her til landet. Såfremt varerne befinder sig under en ordning vedrørende intern eller ekstern fællesskabsforsendelse eller henføres under en oplagsordning, aktiv forædling m.v. eller midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, svares der dog først afgift, når varen ophører med at være under en af disse ordninger. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8.

Stk. 2. Afgiften udgør 22 + 3 pct. af toldværdien tillagt eventuel told og andre afgifter, der skal betales i forbindelse med indførslen, bortset fra afgiften efter denne lov. I værdien medregnes de forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v., der påløber indtil varernes første bestemmelsessted her i landet.

Stk. 3. Der er afgiftsfrihed ved indførsel af varer:

- 1) I samme omfang og under samme betingelser som fastsat for toldfrihed efter toldlovens §§ 18, 19 og 25, samt hvor toldskyld ikke opstår efter § 87.
- 2) I overensstemmelse med EF's regler herom. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af afgiftsfriheden.

Stk. 4. Varer kan indføres afgiftsfrit, såfremt tilsvarende leverancer her i landet af sådanne varer foretaget af afgiftspligtige virksomheder ville være fritaget for afgift.

Stk. 5. Der er afgiftsfrihed ved indførsel af varer, når varen af importøren leveres til et andet EF-land, og leverancen kan holdes uden for den afgiftspligtige omsætning efter § 12, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 6. Varer, som har været midlertidigt udført til steder uden for EF, og som genindføres efter reparation, forarbejdning, tilpasning, omdannelse eller bearbejdning, kan af de statslige told- og skattemyndigheder på nærmere fastsatte vilkår tillades afgiftsberigtiget med 22 + 3 pct. af omkostningerne, heri indbefattet forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v., ved den uden for EF foretagne forarbejdning og lign., tillagt eventuel told og andre afgifter som anført i stk. 2.

Stk. 7. Skatteministeren kan i tilfælde, hvor betingelserne for toldgodtgørelse efter toldlovens § 54 er opfyldt, yde afgiftsgodtgørelse i samme omfang som toldgodtgørelse. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse, hvor det er åbenbart, at forudsætningerne for afgiftsfrihed har foreligget ved indførslen.

Stk. 8. De statslige told- og skattemyndigheder kan på nærmere fastsatte vilkår tillade forhandlere af bøger, tidsskrifter, noder og frimærker at indbetale afgiften af brevpostforsendelser indeholdende de nævnte varer månedlig. Indbetaling skal ske på grundlag af en særlig afgiftsangivelse inden udgangen af den følgende måned. Tilsvarende tilladelse kan i særlige tilfælde gives for andre forsendelser indeholdende tidsskrifter.«

§ 29. Af varer, der indføres fra udlandet, svares afgift i forbindelse med indførslen. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8.

Stk. 2. Afgiften udgør 22 + 3 pct. af en i overensstemmelse med reglerne om toldværdien for værditoldpligtige varer fastsat værdi tillagt eventuel told og andre afgifter, der skal

betales i forbindelse med indførslen, bortset fra afgiften efter denne lov. I værdien medregnes de forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v., der påløber indtil varenes første bestemmelsessted her i landet. Det samme gælder for varer, der indføres fra lande, der er medlemmer af De europæiske Fællesskaber.

Stk. 3. Der kan indrømmes afgiftsfrihed ved indførsel af varer:

a. I samme omfang og under samme betingelser som fastsat for toldfrihed efter toldlovens §§ 18, 19, 24 og 25, samt hvor toldskyld ikke opstår efter § 87. Dette gælder også ved indførsel af varer, der efter De europæiske Fællesskabers bestemmelser herom er i fri omsætning i Fællesskabernes medlemslande.

b. I overensstemmelse med De europæiske Fællesskabers bestemmelser herom. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af denne afgiftsfrihed.

Stk. 4. Luftfartøjer og skibe på 5 registertons brutto og derover, bortset fra sportsfly og lystfartøjer, kan indføres afgiftsfrit.

Stk. 5. Aviser, som normalt udkommer med mindst ét nummer månedligt, kan indføres afgiftsfrit. Udenlandske tidsskrifter, der indkommer direkte til abonnent, kan ligeledes indføres afgiftsfrit.

Stk. 6. Kunstnere kan afgiftsfrit indføre egne kunstværker af den art, der hører under toldtariffens position 99.01-99.03.

Stk. 7. Efter samråd med det i § 37 omhandlede nævn kan skatteministeren, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, tillade afgiftsfri indførsel af varer i andre tilfælde end de i stk. 3-6 og 11 nævnte.

Stk. 8. Varer, der midlertidigt udføres med henblik på genindførsel efter forarbejdning, bearbejdning, komplettering, emballering, reparation eller rengøring, kan af de statslige told- og skattemyndigheder på nærmere fastsatte vilkår tillades afgiftsberigtiget med 22 + 3 pct. af omkostningerne, heri indbefattet forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v., ved den uden for landet foretagne forarbejdning og lign., tillagt eventuel told og andre afgifter som anført i stk. 2.

Stk. 9. Skatteministeren kan i tilfælde, hvor betingelserne for toldgodtgørelse efter toldlovens § 54 er opfyldt, yde afgiftsgodtgørelse i samme omfang som toldgodtgørelse. Det samme gælder ved genudførsel af varer, der efter De europæiske Fællesskabers bestem-

melser herom er i fri omsætning i Fællesskabernes medlemslande. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse, hvor det er åbenbart, at forudsætningerne for afgiftsfrihed har foreligget ved indførslen.

Stk. 10. De statslige told- og skattemyndigheder kan på nærmere fastsatte vilkår tillade forhandlere af bøger, tidsskrifter, noder og frimærker at indbetale afgiften af brevpostforsendelser indeholdende de nævnte varer månedlig. Indbetaling skal ske på grundlag af en særlig afgiftsangivelse inden udgangen af den følgende måned. Tilsvarende tilladelse kan i særlige tilfælde gives for andre forsendelser indeholdende tidsskrifter.

Stk. 11. De statslige told- og skattemyndigheder kan på nærmere fastsatte vilkår tillade afgiftsfri indførsel af varer, der indføres midlertidigt til reparation eller rengøring. De statslige told- og skattemyndigheder kan endvidere tillade afgiftsfri indførsel af varer, der indføres midlertidigt til forarbejdning, bearbejdning, komplettering eller emballering for udenlandsk regning.

28. Efter § 29 indsættes som overskrift til nyt afsnit:

»*XI A. Afgift af visse ydelser*«

29. § 29 b, stk. 1, affattes således:

»Der skal svares afgift af kørsel af den i § 2, stk. 3, punkt f, 2. pkt., nævnte art, som udføres med busser indregistreret i udlandet.«

§ 29 b. Afgiften af kørsel af den i § 2, stk. 3, punkt f, 2. pkt., nævnte art, som udføres med busser indregistreret i udlandet, afregnes i forbindelse med den enkelte befordringsydelse her i landet.

30. Efter § 29 b indsættes:

»§ 29 c. Der skal i overensstemmelse med EFs regler herom svares afgift her i landet af transport af varer og hertil knyttede ydelser inden for EF. Tilsvarende gælder for formidling af transportydelser og hertil knyttede ydelser.«

31. Efter § 29 c indsættes som overskrift til nyt afsnit:

»*XI B. Bestemmelser vedrørende erhvervelse*«

32. Efter overskriften til afsnit XI B indsættes:

»§ 29 d. Følgende erhvervelser af varer fra andre EF-lande er fritaget for afgift:

- 1) Erhvervelser, hvor tilsvarende leverancer foretaget af afgiftspligtige virksomheder her i landet ville være fritaget for afgift.
- 2) Erhvervelser, hvor indførsel af tilsvarende varer ville være fritaget for afgift efter § 29.

Stk. 2. Transaktioner, der efter denne lov anses som levering af en vare her i landet, skal anses som erhvervelse af varer fra andre EF-lande.

Stk. 3. Reglerne i denne lov vedrørende den indenlandske omsætning gælder tilsvarende for erhvervelse af varer fra andre EF-lande, medmindre andet er anført.

Stk. 4. I overensstemmelse med EFs regler herom svares der afgift af varer, der kommer fra andre EF-lande i andre tilfælde end nævnt i § 1, stk. 2 og 3.«

33. § 31, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til efter tilsvarende regler som fastsat i stk. 1 og 2 at foretage eftersyn i forbindelse med anmeldelsespligtige erhvervelser, jf. § 5 a.«

34. I § 31 indsættes efter *stk. 3*:

»*Stk. 4.* Det i stk. 1 og 3 nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.«

§ 31. ---

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på de statslige told- og skattemyndigheders begæring udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.

35. I § 32, stk. 3, indsættes som *2. pkt.*:

»Forsikringsselskaber skal på begæring give de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger i forbindelse med kontrollen efter § 31, stk. 3.«

§ 32. ---

Stk. 3. Pengeinstitutter, herunder postgirokontoret, samt advokater og andre, der modtager midler til forvaltning eller erhvervsmæssigt udlåner penge, skal på begæring give de statslige told- og skattemyndigheder enhver oplysning om deres økonomiske mellemvæ-

rende med navngivne registreringspligtige virksomheder.

36. § 35, stk. 1, affattes således:

»Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen eller kontrollen med udbetalinger efter §§ 23, 30 a og 39 a.
- 2) Overtræder § 5, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., eller stk. 5, § 5 a, § 10, stk. 3, § 12, stk. 5, 2. pkt., § 13, stk. 4, 2. pkt., § 17, stk. 1, 2, 3, 6, 7, 10 eller 12, § 18, stk. 3, § 19, § 20, stk. 1, § 22 a, stk. 2, 3, 4 eller 5, § 27, 2. pkt., § 28, stk. 1, § 31, stk. 2, 3 eller 4, § 32, stk. 1, 2 eller 3, eller § 33, stk. 4, 2. pkt.
- 3) Undlader at efterkomme et efter § 3, stk. 2, eller § 9, stk. 1, meddelt påbud.
- 4) Tilsidesætter vilkår, som er fastsat i henhold til § 2, stk. 4 og 5, § 4, stk. 4, og § 12, stk. 2.
- 5) Overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter denne lov, eller forsøger herpå.«

37. I § 35, stk. 4, indsættes som *2. pkt.*:

»Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.«

§ 35. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- a. Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen eller kontrollen med udbetalinger efter §§ 23, 30 a og 39 a.
- b. Overtræder § 5, stk. 1, stk. 2, 1. punktum, eller stk. 5, § 10, stk. 3, § 12, stk. 5, 2. punktum, § 13, stk. 4, 2. punktum, § 17, stk. 1, 2, 5, 6, 9 eller 11, § 18, stk. 3, § 19, § 20, stk. 1, § 27, 2. punktum, § 28, stk. 1, § 31, stk. 2 eller 3, § 32, stk. 1, 2 eller 3, eller § 33, stk. 4, 2. punktum.
- c. Undlader at efterkomme et i medfør af § 3, stk. 2, eller § 9, stk. 1, meddelt påbud.
- d. Tilsidesætter vilkår, som er fastsat i henhold til § 2, stk. 4 og 5, § 4, stk. 2 og § 12, stk. 2.

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

38. I § 37, *stk. 2*, udgår »§ 37,«.

39. § 37, *stk. 4, punkt c*, affattes således:

»c. Spørgsmål om omfanget af de i § 12, *stk. 1*, nr. 7 og 10, og § 29, *stk. 4*, omhandlede fritagelser.«

§ 37. ---

Stk. 2. Ved behandling af sager af den i § 37, *stk. 4*, punkt e, omhandlede art udvides nævnet med 3 medlemmer, hvoraf 1 skal være sagkyndigt vedrørende erhvervsforhold og 2 skal være sagkyndige vedrørende amtskommunale og kommunale anliggender.

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

c. Spørgsmål om omfanget af de i § 12, *stk. 1*, punkt f og h, og § 29, *stk. 4* og 5, omhandlede fritagelser.

40. § 38 affattes således:

»§ 38. Med steder uden for EF sidestilles med hensyn til bestemmelserne i denne lov Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn.«

§ 38. Med udlandet sidestilles med hensyn til bestemmelserne i denne lov Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn.

41. Efter § 38 indsættes:

»§ 38 a. Ved punktafgiftspligtige varer forstås i denne lov de varer, der er omfattet af EF's fælles regler om punktafgiftspligtige varer.

§ 38 b. Skatteministeren kan i overensstemmelse med EF's regler bestemme, at der skal svares afgift af salg om bord på skibe, fly eller tog i trafikken mellem Danmark og andre EF-lande.«

42. I § 39, *stk. 2*, udgår »ved indkøb«.

43. I § 39 indsættes efter *stk. 3*:

»*Stk. 4.* Humanitære organisationer m.v., der udfører varer til steder uden for EF, får godtgørelse af den afgift, som er betalt for varerne. Skatteministeren fastsætter de nærmere bestemmelser herom.«

§ 39. ---

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter, om og i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse af afgift, som diplomatiske udsendinge m.fl. har betalt ved indkøb her i landet.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte, i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse af afgift, som transportvirksomheder har betalt i forbindelse med udenrigspersonbefordring eller afgift, der er betalt i forbindelse med bank-, finansierings- samt forsikringsvirksomhed i lande uden for De europæiske Fællesskaber.